

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 352/C1/30

Data: 13.02.2025

Prin contestația nr. 374/31.12.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 194/03.01.2025, formulată de SRL, cu sediul în localitatea județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin, împotriva rezultatului procedurii, emis de către COMUNA (PRIMARIA COMUNEI), cu sediul localitatea, str. Principală nr. 172, județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Proiectare și execuție la obiectivul : „Înființare rețea de canalizare menajeră în localitatea, comuna, județul” - cod CPV: 45232400-6, s-a solicitat:

- suspendarea procedurii de atribuire, până la luarea unei decizii pe fondul cauzei, în temeiul prevederilor art. 22 alin. 1 din Legea 101/2016;
- obligarea autorității contractante la modificarea, în parte, a documentației de atribuire și eliminarea/amendarea documentației de atribuire, aspectelor care sunt nelegale, în temeiul prevederilor art. 26 alin. 2 lit. b) din Legea 101/2016;
- în situația în care nu este posibilă remedierea documentației de atribuire atacate, anularea procedurii de atribuire, în temeiul prevederilor art. 26 alin. 2 lit. c) din Legea 101/2016.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Contestatorul, ... SRL face o scurtă prezentare a situației de fapt, precizând că, în data de 24.12.2024, autoritatea contractanta a publicat, în data de 24.12.2024, în sistemul electronic de achiziții procedura de atribuire a contractului având ca obiect „Înființare rețea de canalizare menajeră în localitatea Giurtelecu Hododului, comuna, județul”, prin anunțul de participare cu nr. SCN1157567/24.12.2024, având termen limită de depunere a ofertelor, la data elaborării contestației, respectiv: 08.01.2025 ora 15:00.

Acesta precizează că, termen limită pentru transmiterea de solicitări de clarificări este 27.12.2024 (12 zile înainte de data limita de depunere a ofertelor, iar, termen de publicat răspunsul consolidat: 31.12.2024.

Contestatorul evidențiază faptul că documentația de atribuire a fost modificată prin [SCN1157567/00012] Clarificare_Oficiu_Erata_Automata_DF1234947.pdf, publicată în SEAP în data de 30.12.2024 ora 11:55 aducându-se modificări la: valoarea estimată; valoarea garanției de participare; valoarea experienței similare pentru componenta de execuție lucrări; valoarea experienței similare pentru componenta de proiectare; caietul de sarcini; SF - partea scrisă; SF - partea desenată; devizul general.

În ceea ce privește solicitarea acestuia privind suspendarea procedurii de atribuire, contestatorul invocă dispozițiile art. 22 și art. 23 din Legea nr. 101/2016, subliniind faptul că data limită de depunere a ofertelor în procedură a fost stabilită la 08.01.2025, precizând că va depune cauțiunea în cuantumul stabilit, conform dispozițiilor aplicabile (art. 61¹ alin. (1) lit. b) coroborat cu art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016), în termenul de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului.

Totodată, acesta face trimitere la art. 2, lit. t) din Legea nr. 554/2004, subliniind totodată că, în opinia sa, îndeplinirea condiției privind cazul temeinic justificat, prin prisma criticilor de nelegalitate și netemeinicie formulate în prezenta contestație, care demonstrează că cerințele sunt, pe de o parte, restrictive, în sensul că pot fi îndeplinite doar de un număr limitat de operatori economici, și, pe de altă parte, nelegale, nejustificate și lipsite de fundament, creând obstacole în asigurarea unei concurențe efective și reale între operatorii economici.

Prin urmare, susține că prin documentația de atribuire s-a avut în vedere restrângerea artificială a concurenței, urmărindu-se favorizarea sau dezavantajarea nejustificată a anumitor operatori economici. Acest scop, dar și consecința evidentă a modului restrictiv și nejustificat de formulare a cerințelor, este evident și poate fi constatat doar la o primă vedere și analiză a Consiliului.

De asemenea, contestatorul face trimitere la definiția de la art. 2, lit. s) din Legea nr. 554/2004, apreciind că, în ce privește existența pagubei iminente, această condiție este pe deplin îndeplinită, cu atât mai mult cu cât, obiectul contestației vizează însăși documentația de atribuire ce nu asigură o concurență reală și egală între operatorii economici, având ca efect introducerea unor cerințe formulate în mod restrictiv, nelegal și nejustificat.

Din punctul său de vedere, autoritatea contractantă urmărește atribuirea unui contract de achiziție publică unui operator a cărui ofertă obține cel mai bun punctaj, iar, evaluarea se face în urma analizării mai multor oferte depuse, tocmai acesta fiind și scopul urmărit de legiuitor

prin Legea nr. 98/2016 când a reglementat obligația autorității contractante de a acorda operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu, de a acționa într-o manieră transparentă și proporțională și de a întocmi o documentație de atribuire care să nu restrângă artificial concurența.

Contestatorul, ... SRL critică faptul că perioada de depunere a ofertelor nu este suficientă pentru elaborarea ofertelor și pentru pregătirea documentelor de calificare și selecție, invocând, în acest sens, dispozițiile art. 113 alin. 3 din Legea 98/2016.

Evidențiază faptul că documentația de atribuire a fost publicată în ajunul Crăciunului, respectiv în data de 24.12.2024, la ora 18:10, precizând totodată că înregistrarea caietului de sarcini s-a făcut în data de 30.07.2024, apreciind că autoritatea contractantă nu a acordat un termen corespunzător pentru elaborarea ofertelor, de vreme ce totuși, a avut răbdare să aștepte 5 luni până la publicarea efectivă a documentației de atribuire.

În acest sens, precizează că autoritatea a publicat documentația în afara programului de lucru, mai mult, în ajunul Crăciunului, astfel încât, posibili ofertanți să nu aibă timp să studieze documentația de atribuire, și să poată realiza o ofertă admisibilă.

Susține că, raportat la data publicării răspunsului, eventualele solicitări de clarificări ar fi putut fi formulate, cel târziu, în data de 27.12.2024 (12 zile înainte de data limita de depunere a ofertelor), iar, cele 3 zile în care se puteau adresa clarificări, au fost toate zile libere, legal, fiind cele 3 zile de Crăciun, evidențiind faptul că nici un ofertant, în afară de cei invitați să depună oferte (.....SRL și SRL), nu a avut un timp rezonabil pentru a studia documentația, și pentru a solicita eventuale clarificări.

Mai mult decât atât, subliniază faptul că, în data de 30.12.2024, autoritatea contractantă a realizat o modificare semnificativă a documentației de atribuire, fără, însă, a prelungi corespunzător perioada de depunere a ofertelor, conform obligației de la art. 55 alin. 2 din HG nr. 395/2016 și Legea nr. 98/2016, art. 153 alin. (1).

În opinia sa, chiar și prin omiterea acestei perioade de sărbători și libere legale, având în vedere prevederile legale menționate anterior, autoritatea contractantă avea obligația de a prelungi perioada de depunere a ofertelor, obligație pe care bineînțeles nu și-a îndeplinit-o.

Din punctul său de vedere, în termenul limită de depunere stabilit, singurul ofertant care poate realiza o ofertă în termen este proiectantul elaboratorului studiului de fezabilitate SRL și asociatul său SRL, care au avut la dispoziție atât documentația tehnică, cât și documentația de atribuire din luna iulie 2024, având la dispoziție un termen considerabil, pentru a-și realiza oferta.

În concluzie, având în vedere stabilirea termenului limită de depunere a ofertelor, ... SRL consideră că autoritatea contractantă

trebuie să aibă în vedere complexitatea ofertei solicitate, fiind necesară prelungirea, cu minim 15 zile, a perioadei de depunere a ofertelor, astfel încât, toți ofertanții să aibă posibilitatea de a studia documentația de atribuire, de a solicita clarificări, dacă este cazul și de a realiza o ofertă care să poată fi considerată admisibilă de autoritatea contractantă.

Contestatorul susține că este nelegală modalitatea de îndeplinire a cerinței privind lichiditatea anuală, precizând că, în fișa de date, la secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III. 1.2) Capacitatea economică și financiară, se regăsește următoarea cerință:

„Informații și/sau nivel(uri) minim(e) necesare pentru evaluarea respectării cerințelor menționate:

Indicator financiar

Modalitatea de îndeplinire:

Operatorul economic participant la procedura trebuie să demonstreze că are o lichiditate anuală mai mare sau egală cu 100% la data de 31.12.2023. În vederea îndeplinirii cerinței se va completa formularul din secțiunea de formulare, însoțit de documente justificative. Se vor completa următoarele informații:

- Lichiditatea globală
- Solvabilitatea patrimonială
- Rata profitului brut
- Viteza de rotație a fondului de rulment”.

Astfel, acesta consideră că, dacă cerința se referă la „lichiditate anuală” respectiv, total active curente/total datorii curente, modul cum autoritatea contractantă a definit modalitatea de îndeplinire a cerinței: „În vederea îndeplinirii cerinței se va completa formularul din secțiunea de formulare, însoțit de documente justificative. Se vor completa următoarele informații: lichiditatea globală, solvabilitatea patrimonială, rata profitului brut, viteza de rotație a fondului de rulment”, face ca cerința să fie disproporțională, neclară și excesivă, deoarece:

a. Ambiguitatea cerinței:

- Cerința inițială specifică doar lichiditatea curentă (100% sau mai mult). Adăugarea altor indicatori (care nu sunt menționați în mod explicit în cerință) poate fi considerată o schimbare a criteriilor de calificare.

- Potrivit legislației (Legea nr. 98/2016, HG nr. 395/2016), criteriile de calificare trebuie să fie proporționale și relevante pentru obiectul contractului .

b. Documentele justificative:

- Pentru îndeplinirea cerinței de lichiditate curentă, este suficient să se prezinte bilanțul contabil sau extrase relevante care arată activele curente și datoriile curente. Solicitarea altor indicatori depășește obiectul cerinței inițiale.

- Autoritatea contractantă solicită documentele justificative odată cu depunerea ofertei, contrar precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

- c. Indicatorii suplimentari:

- Solvabilitatea patrimonială: Măsoară proporția capitalului propriu față de pasivul total și nu are legătură directă cu lichiditatea curentă.

- Rata profitului brut: Este un indicator de rentabilitate, nu de lichiditate.

- Viteza de rotație a fondului de rulment: Este un indicator de eficiență operațională, iar calcularea lui implică informații suplimentare din contul de profit și pierdere.

Consideră că introducerea unor indicatori suplimentari, neprevăzuți explicit în cerință, reprezintă o încălcare a principiului transparenței și tratamentului egal. Conform legislației europene, criteriile de calificare nu trebuie să fie discriminatorii și trebuie să fie proporționale. În acest sens, face trimitere la punctul 83 din expunerea de adoptare a Directivei 2014/24/UE: „Cerințele prea stricte privind capacitatea economică și financiară constituie adesea un obstacol nejustificat în calea participării IMM-urilor la procedurile de achiziții publice. Orice astfel de cerințe ar trebui să se raporteze la obiectul contractului și să fie proporționale cu acesta.” și prevederile de la art. 172 alin 5 din Legea 98/2016: „(5) Toate cerințele privind capacitatea solicitate de autoritatea contractantă trebuie să aibă legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru și să fie proporționale prin raportare la obiectul acestuia”.

Contestatorul apreciază că autoritatea contractantă ar trebui să revizuiască documentația de atribuire și să clarifice faptul că, documentele justificative necesare pentru demonstrarea lichidității curente sunt bilanțul contabil și/sau conturile de profit și pierdere (după caz) și să evite includerea altor indicatori care nu sunt relevanți sau proporționali cu cerința.

..... SRL consideră nelegală și disproportională cerința de calificare privind „Asigurarea riscului profesional”, precizând că, în fișa de date, la secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III. 1.2) capacitatea economică și financiară, se regăsește următoarea cerință: „Informații și/sau nivel(uri) minim(e) necesare pentru evaluarea respectării cerințelor menționate:

Asigurarea riscului profesional

Modalitatea de îndeplinire:

Ofertantul proiectant (Operator Economic individual sau membru al asocierii) dovedește că deține, la momentul depunerii ofertei, o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională, respectiv o asigurare de răspundere civilă profesională pentru arhitecți, ingineri proiectanți și alți specialiști în construcții în baza art. 31 din Legea nr. 10/1995

republicată, de minim 1.000.000 euro. Sub sancțiunea excluderii din procedură, documentul se va depune în mod obligatoriu în cadrul documentelor de calificare, până la data limită de depunere a ofertei”.

Acesta susține că, din modul cum această cerință a fost formulată, rezultă că, sub sancțiunea excluderii, trebuie prezentată polița de asigurare „în cadrul documentelor de calificare până la data limită de depunere a ofertei”, cerință care contravine, în mod direct, precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

În al doilea rând, susține că trebuie avut în vedere că prezenta procedură are ca obiect „proiectarea + execuția lucrărilor”, prin urmare, riscul erorilor de proiectare este transferat total viitorului antreprenor, așa cum rezultă, inclusiv, din precizările din caietul de sarcini de la pagina 13: „Proiectul tehnic, documentație tehnică, va permite elaborarea detaliilor de execuție în conformitate cu materialele și tehnologia de execuție propusă, cu respectarea strictă a prevederilor proiectului tehnic, fără să fie necesară suplimentarea cantităților de lucrări și fără a depăși costul lucrării stabilit în SF.”

Prin urmare, apreciază că nu se află în cazul unui contract separat de proiectare, în care se ofertează în baza listelor de cantități puse la dispoziție de autoritatea contractantă și în care, riscul diferențelor de cantități să se regăsească în dreptul autorității contractante.

Precizează, în referire la neproportionalitatea în raport cu obiectul contractului: conform principiilor proporționalității și nediscriminării reglementate în Legea nr. 98/2016, și HG nr. 395/2016, cerințele de calificare trebuie să fie relevante și proporționale cu complexitatea și valoarea obiectului contractului. O poliță de 1.000.000 EUR, pentru o valoare estimată a proiectării de 440.000,00 lei este disproporționată, reprezentând de 10 ori valoarea serviciilor de proiectare.

Consideră restrictivă cerința, apreciind că elimină operatorii economici mici sau medii care nu dețin astfel de polițe la momentul depunerii ofertei, dar, care ar putea obține asigurarea înainte de semnarea contractului. Consideră că această solicitare încalcă principiul tratamentului egal și al concurenței, întrucât, nu permite ofertanților să-și adapteze cerințele administrative la solicitările specifice ale contractului.

De asemenea, solicitarea poliței la momentul depunerii ofertei este disproporționată; operatorii economici ar putea suporta costuri semnificative pentru obținerea poliței, fără a avea siguranța că vor câștiga contractul. O abordare mai echitabilă ar fi solicitarea poliței înainte de semnarea contractului, ceea ce, permite ofertanților să reducă costurile inutile dacă nu câștigă licitația.

Cu privire la lipsa justificării detaliate pentru limita impusă: autoritatea contractantă nu a oferit justificări privind pragul minim de 1.000.000 EUR. Această valoare ar trebui corelată cu riscurile estimate ale proiectului și cu legislația aplicabilă (de exemplu, Legea nr. 10/1995

menționează cerințe generale privind răspunderea profesională, dar nu impune limite concrete). Dacă riscurile proiectului pot fi acoperite printr-o poliță de valoare mai mică, cerința devine nejustificată, mai ales în condițiile în care, riscurile de erori în proiectare cad în sarcina antreprenorului general și nu a proiectantului (care va fi doar ofertant asociat sau subcontractant).

Totodată, precizează, în legătură cu analiza de piață: cerința de 1.000.000 EUR exclude operatorii economici care operează pe piața locală și ar putea favoriza companii mari, afectând astfel competiția. Solicitarea unei valori mai mici sau flexibilitatea privind momentul depunerii documentului ar putea încuraja participarea unui număr mai mare de ofertanți.

Contestatorul, ... SRL, apreciază că, potrivit legislației europene, criteriile de calificare nu trebuie să fie discriminatorii și trebuie să fie proporționale, făcând trimitere la punctul 83 din expunerea de adoptare a Directivei 2014/24/UE.

În concluzie, contestatorul solicită fie eliminarea cerinței de calificare, fie permiterea depunerii unui angajament de a obține polița de asigurare înainte de semnarea contractului, fie justificarea valorii de 1.000.000 EUR printr-o analiză a riscurilor specifice și reducerea valorii minime cerute, dacă riscurile asociate contractului nu justifică acest prag.

De asemenea, ... SRL, susține că este nelegală modalitatea de îndeplinire a cerinței privind cash flow-ul.

Făcând trimitere la cerința din fișa de date, secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III. 1.2) capacitatea economică și financiară, acesta consideră că, din modul cum această cerință a fost formulată, rezultă că, sub sancțiunea excluderii, trebuie prezentate documentele justificative „în cadrul documentelor de calificare, până la data limită de depunere a ofertei”, cerință care contravine, în mod direct, precizărilor de la art. 59 alin. (1) din Directiva 2014/24/UE și precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, solicitând obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul precizării că documentele justificative vor fi prezentate doar de către ofertantul clasat pe primul loc, conform indicațiilor de la art. 196 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, așa cum a înțeles autoritatea contractantă să indice la secțiunea III.1.1.a) Situația personală a candidatului sau ofertantului.

Contestatorul apreciază ca fiind nelegală și disproportională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind accesul la „Utilaje, instalații și echipament tehnic”, și, făcând trimitere la cerința din fișa de date, secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III. 1.3.a) capacitatea tehnică și/sau profesională, apreciază că, din modul cum această cerință a fost formulată, rezultă că, sub sancțiunea excluderii, trebuie prezentate documentele justificative „în cadrul documentelor de

calificare” (pana la data limită de depunere a ofertei), cerință care contravine, în mod direct, precizărilor de la art. 59 alin. (1) din Directiva 2014/24/UE și precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, cu privire la acest aspect, contestatorul solicită Consiliului obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul precizării că, documentele justificative vor fi prezentate doar de către ofertantul clasat pe primul loc, conform indicațiilor de la art. 196 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, așa cum a înțeles autoritatea contractantă să indice la secțiunea III.1.1.a) Situația personală a candidatului sau ofertantului.

În al doilea rând, ... SRL solicită eliminarea cerinței ca, din aceste utilaje, minim 3 utilaje de execuție să fie electrice, apreciind că solicitarea nu este proporțională cu obiectul contractului. Din punctul său de vedere, autoritatea contractantă poate folosi accesul la utilaje electrice, ca și un factor de atribuire suplimentară, în sensul punctării suplimentare a ofertelor care au acces la aceste utilaje, și nu în sensul eliminării ofertelor care nu dețin accesul la aceste utilaje. Arată că autoritatea contractantă nu a prezentat nicio analiză, din care să rezulte că, la stabilirea valorii estimate, s-a luat în calcul folosirea unor astfel de utilaje, care au un cost de amortizare mult mai mare.

Susține ca fiind nelegală și disproporționată modalitatea de îndeplinire a cerinței privind „standardul de asigurare a calității” și, făcând trimitere la cerința regăsită în fișa de date, la secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III.1.3.b) standarde de asigurare a calității și de protecție a mediului, consideră că, în primul rând, din modul cum această cerință a fost formulată, rezultă că, sub sancțiunea excluderii, trebuie prezentate documentele justificative „în cadrul documentelor de calificare” (până la data limită de depunere a ofertei), cerință care contravine, în mod direct, precizărilor de la art. 59 alin. (1) din Directiva 2014/24/UE și precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, sub acest aspect, solicită Consiliului obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul precizării că documentele justificative vor fi prezentate doar de către ofertantul clasat pe primul loc, conform indicațiilor de la art. 196 alin. 2 din Legea nr. 98/2016, așa cum a înțeles autoritatea contractantă să indice la secțiunea III.1.1.a) Situația personală a candidatului sau ofertantului.

În al doilea rând, sub acest aspect, consideră că cerința este neclară, din două perspective:

- ce fel de „acreditare” trebuie să aibă organismul de certificare și în baza cărei reglementări se cere această „acreditare”?

- care sunt „activitățile care fac obiectul contractului” pentru care se solicită certificarea ISO?

Astfel, evidențiază că, în opinia sa, cerințele de atribuire trebuie să fie clare și complete, potrivit definiției de la art. 3 alin. (1) lit. z) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, contestatorul solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentația de atribuire, în sensul precizării a tipului „de acreditare” pe care trebuie să le dețină organismul de certificare, precum și a „activităților care fac obiectul contractului” pentru care se solicită certificarea ISO.

..... SRL consideră nelegală și disproporțională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind „standardul de management al mediului”, și, făcând trimitere la cerința regăsită în fișa de date, la secțiunea III.1) condiții de participare, subsecțiunea III.1.3.b) standarde de asigurare a calității și de protecție a mediului, apreciază că, în primul rând, din modul cum această cerință a fost formulată, rezultă că, sub sancțiunea excluderii, trebuie prezentate documentele justificative „în cadrul documentelor de calificare” (până la data limită de depunere a ofertei), cerință care contravine în mod direct precizărilor de la art. 59 alin. (1) din Directiva 2014/24/UE și precizărilor de la art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Prin urmare, sub acest aspect, contestatorul solicită Consiliului obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul precizării că, documentele justificative vor fi prezentate doar de către ofertantul clasat pe primul loc, conform indicațiilor de la art. 196 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, așa cum a înțeles autoritatea contractantă să indice la secțiunea III.1.1.a) Situația personală a candidatului sau ofertantului.

În al doilea rând, cu privire la acest aspect, apreciază că cerința este neclară, din 2 perspective:

- ce fel de „acreditare” trebuie să aibă organismul de certificare și în baza cărei reglementări se cere această „acreditare”?
- care sunt „activitățile care fac obiectul contractului” pentru care se solicită certificarea ISO?

Reiterează faptul că, în opinia sa, cerințele de atribuire trebuie să fie clare și complete, potrivit definiției de la art. 3 alin. (1) litera (z) din Legea nr. 98/2016, solicitând Consiliului obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul precizării tipului „de acreditare” pe care trebuie să le dețină organismul de certificare precum și a „activităților care fac obiectul contractului” pentru care se solicită certificarea ISO.

Contestatorul susține că este nelegală și disproporțională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind constituirea garanției de participare, și, făcând trimitere la cerința regăsită în fișa de date, secțiunea III. 1.6.a) garanție de participare, respectiv că „Garanția de participare se constituie în conformitate cu prevederile art. 36 din HG nr. 395/2016 (...)”, subliniind totodată că art. 36 din HG nr. 395/2016 este

abrogat și, prin urmare, solicită modificarea documentației de atribuire prin indicarea corectă a modului de constituire a garanției de participare.

Totodată, contestatorul susține că, în caietul de sarcini, se solicită personal cu studii și experiență care nu sunt solicitate obligatoriu în legislația internă, respectiv:

- Responsabil privind managementul deșeurilor, Cod COR 325713;
- Specialist în domeniul calității, Cod COR 214129, Reprezentant al antreprenorului cât și manager al sistemelor de management al calității, Cod COR 242114;
- Responsabil de mediu. COD COR 325710;
- Manager al sistemului de management al riscului-COD COR 325708;
- Coordonator SSM Cod COR 226303.

Menționează că, deși acest personal nu este solicitat obligatoriu în legislația internă, autoritatea contractantă folosește acest personal ca și un criteriu de calificare, precizând că: „Neprezentarea unuia din specialiștii solicitați duce la neconformitatea ofertei. Se vor respecta în mod obligatoriu cerințele de formă și de fond cu privire la documentele prezentate pentru specialiști.”

Mai mult decât atât, evidențiază faptul că autoritatea contractantă interzice, fără nicio justificare și fără nicio logică, cumularea de funcții: „Aceași persoană cu pregătire tehnică similară nu poate cumula responsabilități pentru mai multe specialități chiar dacă acestea nu sunt în relație de subordonare funcțională.”

Astfel, ... SRL solicită obligarea autorității contractante la:

- eliminarea în totalitate a acestor cerințe;
- justificarea acestor cerințe, cu indicarea prevederilor legale prin care se obligă antreprenorii să dețină acest personal cu aceste calificări (cu precădere la certificările cu codurile COR nominalizate);
- permiterea cumulului de funcții dacă acestea nu sunt în relație de subordonare funcțională.

Consideră că, în caietul de sarcini, se regăsesc elemente neclare, care pot duce la respingerea arbitrară a ofertelor, dând cu titlu de exemplu precizarea de la pag. 19: „Ofertantul va face dovada, în cadrul propunerii tehnice, că are posibilitatea de a întocmi proiectul tehnic, detaliile de execuție și proiectul pentru obținerea autorizației de construire și execuția lucrărilor prin personal propriu calificat și suficient, sau/și prin contract de asociere/subcontractare, cu persoane fizice sau persoane juridice, abilitate în conformitate cu prevederile legale și încadrarea în termenul propus în propunerea financiară și propunerea tehnică.”

În opinia sa, nu este clar ce înseamnă această „dovadă”, respectiv, nu este clar ce „personal” este necesar pentru a „dovedi” că avem „posibilitatea de a întocmi proiectul tehnic, detaliile de execuție și proiectul pentru obținerea autorizației de construire și execuția lucrărilor”

în cazul în care autoritatea contractantă dorește dovedirea accesului la un anumit personal, acestuia trebuie indicat în mod nominal în cadrul documentației de atribuire, pentru o informare clară și corectă, și pentru a elimina posibilele respingeri arbitrare.

De asemenea, susține că, în caietul de sarcini se regăsesc cerințe de calificare nescrise, atât la pagina 35, cât și în cadrul secțiunii Modulului de prezentare a propunerii tehnice din cadrul fișei de date, unde se solicită: „Ofertanții vor fi în mod obligatoriu autorizați să proiecteze și să execute toate categoriile de lucrări identificate în cadrul SF și a informațiilor tehnice puse la dispoziție prin intermediul documentației de atribuire.”

Menționează că, potrivit art. 58 alin. (2) din Directiva 2014/24/UE (transpusă în legislația internă prin Legea nr. 98/2016), deținerea unei autorizații speciale poate fi folosită ca un criteriu de selecție/de calificare, și, prin urmare, conform precizărilor de la art. 181 din Legea nr. 98/2016 „Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în anunțul de participare.”

Totodată, consideră că Legea nr. 98/2016 obligă autoritățile contractante să realizeze documentații care să respecte principiul transparenței, în sensul indicării în cadrul documentației de atribuire a tuturor cerințelor de calificare și de conformitate, ceea ce în cazul de față ar implica indicarea punctuală a „autorizărilor” pe care trebuie să le dețină ofertantul, pentru ca oferta sa să fie declarată admisibilă și conformă.

În opinia sa, modul cum a fost formulată cerința, încalcă principiul transparenței și poate conduce la respingerea arbitrară a ofertelor.

Prin urmare, dacă autoritatea contractantă consideră necesară deținerea unei anumite autorizații, contestatorul apreciază că atunci autoritatea trebuie să înscrie această cerință în cadrul secțiunii III.1.1.b) capacitatea de exercitare a activității profesionale și să indice în mod concret ce autorizații trebuie să dețină ofertantul.

..... SRL susține că în Caietul de sarcini se regăsesc elemente neclare, care pot duce la respingerea arbitrară a ofertelor, dând cu titlu de exemplu precizarea de la pagina 37: „5. Transportul materialelor se va oferta în conformitate cu extrasele de transport calculate de fiecare ofertant în parte, ofertanții fiind obligați să folosească distanțele reale de transport. Distanțele reale de transport se vor justifica în cadrul propunerii tehnice încărcate în SEAP prin prezentarea furnizorului și distanței de transport pentru toate materialele ce urmează a fi utilizate.”

Astfel, contestatorul apreciază că, atât timp cât în cadrul propunerii financiare nu se regăsesc „liste de cantități” și nici măcar „centre de cost”, propunerea financiară realizându-se în baza subcapitolelor din devizul general, nu pot exista la acest moment „extrase de transport”.

Menționează că obiectul contractului este realizarea ulterioară a proiectului tehnic, și stabilirea punctuală a tipurilor de lucrări și a cantităților aferente, prin urmare, consideră că, la acest moment, solicitarea ca, în cadrul propunerii tehnice să se prezinte „extrase de transport”, la niște materiale și cantități care încă nu au fost stabilite, este nelegală și abuzivă.

De asemenea, susține că este abuzivă, inclusiv, solicitarea „prezentării furnizorului și distanței de transport pentru toate materialele ce urmează a fi utilizate”, atât timp cât, nu este clar care sunt „toate materialele” ce urmează a fi utilizate. Eventual, se poate solicita pentru „principalele materiale” ce urmează a fi puse în operă, cu indicarea punctuală a acestor materiale.

De asemenea, contestatorul consideră că este neclar modul de acordare a punctajului tehnic, precizând că la ambii factori de evaluare de natură tehnică, în explicațiile date privind algoritmul de calcul prezentat la paginile 39-46 din propunerea tehnică se regăsesc 3 coloane: calificativ/ raționament utilizat în evaluarea conținutului ofertelor/punctaj.

Referitor la explicațiile din coloana „Raționament utilizat în evaluarea conținutului ofertelor”, menționează că nu este clar dacă este de ajuns încadrarea sau întrunirea unui singur subpunct (de exemplu doar subpunctul i) sau se ia în calcul cumulativ toate subpunctele (i-vi) pentru încadrarea la un anumit „calificativ”.

De asemenea, susține că din coloana „punctaj” nu este clar cum se va acorda punctajul, deoarece se indică un „interval” de punctaj, cu un minim și un maxim de puncte pentru fiecare calificativ, fără a fi indicat în mod clar, fără a lăsa loc de interpretare cum se va acorda punctajul.

Invocând dispozițiile art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016, contestatorul solicită Consiliului obligarea autorității contractante la revizuirea documentației de atribuire, în sensul precizării, în mod clar și detaliat, a metodologiei de punctare a ofertelor, pentru a se înlătura interpretarea și aplicarea abuzivă a criteriului de atribuire, în folosul ofertanților doriți de autoritatea contractantă.

Contestatorul e de părere că documentația de atribuire conține prevederi care depășesc cadrul legal și necesitățile autorității contractante, sens în care precizează că, în cadrul modelelor de formulare, se regăsește următoarea cerință: „Obligatoriu, sub sancțiunea excluderii din procedură, formularele vor fi prezentate în secțiunea solicitată, după caz. Fiecare formular are note de subsol, unde se precizează concret în care secțiune va fi depus: secțiunea de documente de calificare, secțiunea de ofertă tehnică sau secțiunea de ofertă financiară”.

Prin urmare, apreciază că se ridică la rang de cerință de conformitate/admisibilitate, cerința ca, în cazul în care, un „formular” este prezentat într-o altă secțiune, din cadrul ofertei, deși este prezentat

în cadrul ofertei până la data și ora limită de depunere a ofertei, să fie respinsă (nu este clar, ca „inacceptabilă” sau „neconformă”).

În susținere, menționează că, o astfel de cerință este excesivă și anulează din start prevederile art. 209 din Legea nr. 98/2016 sau după caz, prevederile de la art. 134 alin. (7) din HG nr. 395/2016 și, respectiv, prevederile de la art. 135 din HG nr. 395/2016.

În opinia sa, autoritatea contractantă nu are dreptul, prin precizările pe care le face în cadrul documentației de atribuire, să anuleze aplicabilitatea unor prevederi legale, de la sine putere.

Susține că documentația de atribuire trebuie să se încadreze în limitele permise de lege, atât timp cât, România mai este, încă, un stat de drept.

Menționează că, o altă cerință nelegală și excesivă este următoarea: „Toate documentele de calificare acorduri de asociere/subcontractare/ angajamente de susținere, împuterniciri, declarații, etc., așa cum sunt ele prezentate în prezenta secțiune, în mod obligatoriu, vor fi semnate olograf și stampilate sau electronic de fiecare membru, în parte, în cadrul documentului, care, ulterior, vor fi semnate de ofertantul împuternicit cu semnătură electronică extinsă. Documentele semnate olograf și ștampilate vor avea mențiunea „conform cu originalul” scrisă olograf de semnatarul documentului, vor fi scanate color și semnate de ofertantul împuternicit cu semnătură electronică extinsă. Sub sancțiunea excluderii din procedură, în conformitate cu prevederile art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, se vor respecta condițiile de forma impuse în aceasta secțiune”.

De asemenea, consideră că sunt excesive și neproporționale solicitările privind modul de prezentare a propunerii tehnice, precizând următoarele:

Referitor la prezentarea cantităților de resurse în graficul de execuție, menționează că:

- în cadrul graficului de execuție, autoritatea contractantă solicită includerea principalelor cantități de resurse (materiale, forță de muncă, utilaje, mijloace de transport);

- această cerință este nejustificată în etapa de ofertare, având în vedere că obiectul contractului include realizarea proiectului tehnic, care presupune stabilirea detaliată a lucrărilor și a cantităților aferente. În absența unui proiect tehnic finalizat, solicitarea unui grafic cu cantități de resurse este excesivă și nu poate fi considerată proporțională cu obiectul procedurii.

Referitor la cerința privind „toate” procedurile tehnice de execuție, menționează că:

- autoritatea contractantă impune depunerea completă a procedurilor tehnice de execuție, sub sancțiunea respingerii ofertei. Documentația specifică (pagina 37 din formulare) menționează: „Nu se

acceptă prezentarea incompletă a procedurilor tehnice de execuție sau prezentarea de proceduri care nu au legătură cu prezentul contract.”

- cu toate acestea, autoritatea nu a definit clar care sunt „toate” procedurile tehnice necesare. Această lipsă de claritate creează un risc semnificativ pentru ofertanți, deoarece lipsa unei singure proceduri, nedefinită în prealabil, ar putea duce la excluderea nejustificată din procedură.

Referitor la lipsa definițiilor și subiectivismul evaluării, menționează că:

- pentru a respecta principiul transparenței, autoritatea contractantă trebuie să definească explicit și să enumere punctual toate procedurile tehnice de execuție considerate necesare pentru îndeplinirea condițiilor de conformitate.

- lipsa unor astfel de indicații lasă loc interpretării subiective și poate conduce la abuzuri în procesul de evaluare, contrar principiilor achizițiilor publice.

Referitor la obiectul contractului și clarificarea cerințelor, menționează că:

- obiectul contractului implică atât proiectarea, cât și execuția lucrărilor. Detaliile privind tipurile de lucrări și modalitatea de realizare a acestora urmează să fie dezvoltate în cadrul proiectului tehnic de execuție.

- în această etapă, solicitările referitoare la detalierea completă a procedurilor tehnice pot fi acceptate doar dacă autoritatea contractantă furnizează o listă clară și completă a informațiilor necesare pentru confirmarea admisibilității ofertei.

Referitor la solicitarea privind Planul de Control al Calității Verificării Interne, menționează că:

- solicitarea de a prezenta Planul de Control al Calității Verificării Interne (PCCVI) pentru „toate” tipurile de lucrări este, de asemenea, excesivă. Fără o listă clară a lucrărilor vizate, această cerință este ambiguă și predispune la interpretări subiective.

- Planul de Control al Calității Verificării Interne trebuie elaborat în detaliu la momentul realizării proiectului tehnic de execuție, conform etapelor naturale ale derulării contractului.

În concluzie, ... SRL precizează că solicitările formulate de autoritatea contractantă în documentația de atribuire sunt excesive, neclare și disproporționate în raport cu obiectul contractului. Fără clarificări punctuale și o definire explicită a cerințelor, evaluarea ofertelor rămâne supusă subiectivismului, punând în pericol respectarea principiilor de transparență, tratament egal și nediscriminare.

Astfel, contestatorul solicită revizuirea documentației în conformitate cu aceste principii.

Contestatorul susține că este nelegală solicitarea de vizitare a amplasamentului sub sancțiunea respingerii ofertei.

În acest sens, menționează că în fișa de date, la secțiunea VI.3 informații suplimentare, autoritatea contractantă a impus următoarea cerință excesivă: „Vizitarea amplasamentului este obligatorie, procesul verbal de vizitare fiind parte integrantă a propunerii tehnice, sub sancțiunea excluderii din procedura.”

În ceea ce privește încălcarea principiului proporționalității, contestatorul face trimitere la dispozițiile Legii nr. 98/2016, art. 2 alin. (2) și HG nr. 395/2016, care stabilesc că cerințele de calificare și selecție trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului. Vizitarea amplasamentului, deși poate fi utilă pentru înțelegerea specificului lucrărilor, nu este indispensabilă pentru pregătirea unei propuneri tehnice adecvate, mai ales dacă documentația conține toate informațiile relevante. Excluderea din procedură pentru neefectuarea vizitei este o sancțiune disproportională, mai ales în contextul în care ofertantul ar putea înțelege pe deplin cerințele din documentația de atribuire fără vizitarea amplasamentului.

În legătură cu restrângerea accesului operatorilor economici, contestatorul susține că această cerință poate descuraja participarea operatorilor economici care nu pot efectua vizita din motive obiective. În opinia sa, restrângerea accesului nu este justificată dacă documentația conține informații suficiente, precum descrieri detaliate, planuri și fotografii ale amplasamentului, care să permită ofertanților să-și pregătească propunerea tehnică fără o vizită fizică.

Referitor la încălcarea principiului tratamentului egal, precizează că, potrivit legislației achizițiilor publice, autoritatea contractantă trebuie să asigure tratament egal și să nu impună cerințe care să favorizeze anumiți ofertanți. Obligația vizitei poate crea un avantaj pentru operatorii economici locali sau cei cu resurse logistice mai mari, în detrimentul IMM-urilor sau operatorilor din alte regiuni.

Sub aspectul neconformității cu practica europeană, ... SRL apreciază că Directiva 2014/24/UE nu prevede obligația vizitei pe amplasament ca cerință obligatorie, ci doar ca o posibilitate opțională pentru ofertanți. Aceasta subliniază că orice cerință trebuie să fie justificată prin raportare la obiectul contractului și să respecte principiul concurenței libere. Practica standard în achizițiile publice permite organizarea unei vizite facultative, cu mențiunea că participarea sau neparticiparea la aceasta nu afectează calitatea de ofertant.

Din punctul său de vedere, sancțiunea excluderii este excesivă și nejustificată, în opinia sa, excluderea din procedură pentru neefectuarea vizitei este o măsură extremă care nu corespunde principiului transparenței și echității. Vizita ar trebui să fie un element opțional, menit să faciliteze înțelegerea amplasamentului, fără a constitui un criteriu eliminatoriu. În loc de a impune sancțiunea excluderii, autoritatea contractantă poate opta pentru alte soluții, cum ar fi

publicarea unor informații detaliate sau oferirea de clarificări suplimentare, la cerere.

Menționează că, referitor la imposibilitatea aplicării uniforme, organizarea vizitei poate fi afectată de circumstanțe externe, cum ar fi condițiile meteorologice nefavorabile, indisponibilitatea reprezentanților autorității contractante sau situații de forță majoră. Astfel, impunerea acestei cerințe, ca obligatorie, devine inechitabilă, deoarece, nu toți ofertanții pot beneficia de aceleași condiții.

În concluzie, pentru toate argumentele învederate anterior, ... SRL solicită Consiliului să dispună admiterea contestației, astfel cum a fost formulată și motivată.

Prin adresa nr. 74/09.01.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 1878/14.01.2025, autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului respingerea contestației și continuarea procedurii, conform calendarului stabilit.

Cu privire la cererea de suspendare, menționează că nu a dat curs acestei cereri, din următoarele motive:

1. Lipsa interesului legitim al contestatorului:

Conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, pentru a justifica suspendarea procedurii de atribuire, contestatorul trebuie să demonstreze un interes legitim, actual sau viitor. Susține că, din analiza situației de fapt, reiese că SRL nu a depus o ofertă în cadrul procedurii, ceea ce, denotă lipsa unui interes direct și actual. În lipsa participării active, nu poate fi demonstrat prejudiciul suferit sau un risc real de afectare. Totodată, consideră că acesta nu a manifestat minimul de interes în participarea la prezenta procedură, și nu a solicitat niciun fel de clarificare cu privire la documentația de atribuire, menționând, totodată, că acesta nu a depus nici cea mai mica diligență necesară, în vederea demonstrării interesului cu privire la procedura de atribuire, și, odată cu publicarea notificării de către acesta cu privire la vizitarea amplasamentului, nu a dispus un minim de efort în a trimite un reprezentant împuternicit în acest sens.

2. Lipsa unor motive temeinic fundamentate

Susține că suspendarea procedurii se poate dispune doar dacă există indicii clare și concrete care să justifice o astfel de măsură, precizând că, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea 101/2016, cererea trebuie să indice motivele reale și serioase care să conducă la afectarea procedurii.

Contestația nu detaliază motivele reale pentru suspendare, ci, doar face referiri generale sau nespecifice, fără a demonstra un risc clar de afectare a procedurii sau un impact negativ asupra concurenței.

3. Respectarea principiilor achizițiilor publice

În acest sens, menționează că decizia de a continua procedura de atribuire respectă principiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, cum ar fi:

- Eficiența utilizării fondurilor publice: Suspendarea procedurii ar cauza întârzieri nejustificate care ar putea afecta implementarea proiectului finanțat.

- Concurența loială și transparența: Procedura implică participarea mai multor operatori economici care au depus oferte în termenii prevăzuți și care sunt afectați negativ de o eventuală suspendare.

4. Inexistența unui prejudiciu iminent

Consideră că cererea formulată nu demonstrează existența unui prejudiciu cert și iminent. Documentația de atribuire a fost întocmită și publicată conform legislației în vigoare, iar procedura de evaluare se desfășoară în mod transparent. Contestatorul nu a demonstrat cum ar fi afectat concret de continuarea procedurii.

5. Protejarea intereselor altor operatori economici

Sușține că suspendarea procedurii ar prejudicia operatorii economici care au depus oferte valide și care așteaptă soluționarea rapidă a procedurii, în vederea întăririi competitivității și eficienței proiectului.

Având în vedere cele menționate, autoritatea contractantă consideră că cererea de suspendare formulată de SRL este nejustificată, iar, continuarea procedurii de atribuire să respecte prevederile legale, precum și principiile transparenței și concurenței loiale.

De asemenea, precizează faptul că această contestație a fost transmisă în data de 31.12.2024, ora 17:56, și înregistrată la sediul autorității în 03.01.2025, prima zi lucrătoare, iar depunerea ofertelor a fost stabilită pentru data de 08.01.2025.

Astfel, în data de 09.01.2025, a fost încheiat procesul verbal de deschidere al ofertelor și verificarea garanțiilor de participare, și publicată în SEAP declarațiade participare.

Cu privire la afirmația contestatorului referitoare la modificarea documentației, autoritatea contractantă precizează următoarele:

- Modificările aduse prin clarificare au fost în limitele prevăzute de lege și nu afectează principiile concurenței

Conform documentației oficiale, modificările realizate prin clarificarea [SCN1157567/00012] au fost descrise ca fiind corecții pentru erori materiale, ceea ce este permis, în conformitate cu prevederile art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. Aceste clarificări au fost comunicate în SEAP la timp, oferind operatorilor economici posibilitatea de a ajusta ofertele lor conform noilor informații. Acestea au fost datorate de existența mai multor variante de SF, iar, procedura încă nu este finanțată prin semnarea contractului de finanțare

cu Ministerul Dezvoltării, din cauza clarificărilor privind aspectele tehnice ce au trebuit corectate în studiul de fezabilitate. Modificările fiind minore și transmise în timp, nu s-a impus anularea procedurii de atribuire.

- Valoarea estimată și alte cerințe tehnice respectă legislația și sunt justificate

Modificările privind valoarea estimată și cerințele de experiență similară sunt susținute de devizul general aprobat și anexat la studiul de fezabilitate. Acesta este întocmit conform HG nr. 907/2016 și include toate capitolele de cheltuieli, oferind transparență și justificare economică. Corecțiile aduse valorilor estimative nu au fost arbitrare, ci, rezultatul unei revizuirii tehnice detaliate pentru a reflecta costurile reale ale proiectului.

- Nu există dovezi că modificările restrâng concurența.

Toate modificările sunt formulate, astfel încât, să mențină un tratament egal și nediscriminatoriu între ofertanți. Cerințele de calificare pentru experiență similară și garanția de participare sunt proporționale cu complexitatea lucrării, conform art. 156 din Legea nr. 98/2016 și art. 6 alin. (1) din HG nr. 395/2016. Caietul de sarcini revizuit respectă principiile proporționalității și transparenței, iar, documentația nu favorizează un anumit operator economic.

- Termenele procedurii respectă legislația.

Termenele aferente clarificărilor și publicării lor, respectă cerințele legale prevăzute în Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016, fiind respectat termenul de minimum 6 zile pentru clarificări înainte de data limită de depunere a ofertelor

- Studiul de fezabilitate și devizul general justifică cerințele

Caietul de sarcini, devizul general și studiul de fezabilitate demonstrează că cerințele privind experiența similară și valoarea garanției de participare sunt conforme cu necesitățile proiectului. Aceste documente includ toate analizele tehnico-economice și justificările detaliate privind costurile și soluțiile propuse.

În concluzie, autoritatea contractantă menționează că afirmațiile contestatorului nu sunt susținute de dovezi clare privind o încălcare a principiilor fundamentale ale achizițiilor publice. Modificările operate sunt legale, transparente și justificate tehnic, respectând toate cerințele de proporționalitate și tratament egal.

De asemenea, autoritatea contractantă solicită Consiliului, pe cale de excepție, respingerea contestației din următoarele motive:

1. Apreciază că SRL nu poate să își justifice interesul legitim cu privire la depunerea contestației, susținând că acesta nu poate justifica vătămarea directă, nu are un interes real și protejat de lege și nu a demonstrat o intenție clară de a participa la procedură.

În susținerea afirmațiilor sale, autoritatea contractantă invocă următoarele argumente:

a) Nu există o legătură directă între actele contestate și presupusul prejudiciu invocat.

Precizează că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea 101/2016, interesul legitim al contestatorului trebuie să rezulte dintr-o legătură directă între actul contestat (documentația de atribuire) și prejudiciul suferit sau riscul de prejudiciu. Contestatorul invocă faptul că cerințele tehnice favorizează un anumit operator economic, dar nu poate demonstra că aceste cerințe sunt nejustificate sau că îl exclud în mod discriminatoriu și nu demonstrează concret cum o cerință specifică îi afectează în mod direct capacitatea de a participa. Lipsa unei legături cauzale între cerințele documentației și vătămarea invocată exclude existența unui interes legitim. Documentația de atribuire este concepută pentru a asigura o concurență reală și accesibilitatea tuturor operatorilor economici care respectă cerințele legale și tehnice.

b) Inexistența unei vătămări actuale sau iminente

Susține că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea 101/2016, interesul legitim trebuie să fie bazat pe o vătămare reală sau pe riscul unei vătămări iminente. Dacă contestatorul nu demonstrează acest lucru, interesul legitim este lipsit de temei. Contestatorul afirmă că termenul pentru depunerea ofertelor este prea scurt, dar nu demonstrează că a întreprins acțiuni pentru a pregăti documentele necesare. După cum se poate observa, operatorul economic nu a demonstrat intenția clară de a participa la procedură (de exemplu, prin transmiterea de solicitări de clarificări sau alte acțiuni concrete), nu poate susține existența unei vătămări. Vătămarea trebuie să fie specifică și să rezulte din cerințele documentației, nu din incapacitatea contestatoarei de a le îndeplini. Subliniază faptul că operatorii economici, ... SRL, în cazul de față, are dreptul, nu obligația de a participa la o procedura de achiziții publice.

c) Lipsa interesului protejat de lege

Conform art. 3 alin. (2) din Legea 101/2016, interesul trebuie să fie unul protejat de lege și justificabil în raport cu scopul procedurii. După cum se poate observa, cerințele de calificare sunt proporționale cu obiectul și complexitatea contractului, astfel cum prevăd art. 31 alin. (2) din HG nr. 395/2016 și art. 172 alin. (5) din Legea nr. 98/2016. Cerințele invocate ca restrictive (cum ar fi lichiditatea sau asigurarea profesională) sunt uzuale pentru proiecte similare și sunt necesare pentru a asigura capacitatea ofertantului de a finaliza contractul fără riscuri pentru autoritatea contractantă.

d) Nedovedirea intenției reale de participare

..... SRL nu dovedește că a avut intenția reală de a participa la procedură, în consecință nu poate invoca un interes legitim. Acesta nu a depus DUAE, nu a solicitat clarificări sau nu a întreprins alte acțiuni care să demonstreze intenția clară de participare. Intenția trebuie să fie reală și nu doar formală sau de a perturba procedura.

Reiterează faptul că din analiza situației de fapt, reiese că SRL nu a depus o ofertă în cadrul procedurii, ceea ce denotă lipsa unui interes direct și actual. În lipsa participării active, nu poate fi demonstrat prejudiciul suferit sau un risc real de afectare. Totodată, precizează că acesta nu a manifestat minimul de interes în participarea la prezenta procedură, și nu a solicitat niciun fel de clarificare cu privire la documentația de atribuire. De asemenea, nu a depus nici cea mai mică diligență necesară în vederea demonstrării interesului cu privire la procedura de atribuire, și, odată cu publicarea notificării de către autoritate cu privire la vizitarea amplasamentului, nu a depus un minim de efort în a trimite un reprezentant împuternicit în acest sens.

e) Impactul minim sau inexistent asupra rezultatului procedurii

În opinia sa, cerințele contestate (de exemplu, termenele sau anumite detalii tehnice) nu afectează obiectiv capacitatea operatorului economic de a formula o ofertă conformă, iar modificarea acestor cerințe nu ar schimba calitatea ofertei contestatorului sau nu ar crește șansa acestuia de a câștiga procedura. Astfel, dacă aceste cerințe contestate nu afectează în mod semnificativ capacitatea operatorului economic de a participa sau nu modifică rezultatul procedurii, iar interesul legitim este slab sau inexistent.

f) Respectarea principiilor legalității și proporționalității de către autoritatea contractantă:

Susține că documentația de atribuire a fost elaborată în conformitate cu prevederile legale și cu respectarea principiilor din Legea nr. 98/2016. Cerințele sunt proporționale și relevante pentru obiectul contractului, având ca scop selectarea unor operatori economici calificați iar procedura este una transparentă și deschisă tuturor operatorilor economici care respectă cerințele legale și tehnice.

În opinia sa, pe fondul cauzei, contestația formulată de SRL susține că documentația de atribuire ar conține elemente nelegale și restrictive, invocând următoarele motive principale: termen insuficient pentru depunerea ofertelor; cerințe economico-financiare neclare și disproportionale (lichiditate anuală, asigurare profesională) și favorizarea unor operatori economici anumiți, ceea ce ar duce la restrângerea artificială a concurenței.

În continuare, autoritatea analizează, punctual, toate motivele invocate de contestator, după cum urmează:

1. Perioada de depunere a ofertelor nu este suficientă pentru elaborarea ofertelor și pentru pregătirea documentelor de calificare și selecție:

Contestația invocă faptul că perioada de depunere a ofertelor, raportată la data publicării documentației, este insuficientă și nejustificată, încălcând art. 113 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

În continuare, aceasta prezintă contraargumentele care demonstrează, din punctul său de vedere, faptul că această cerință a

fost respectată și că perioada de depunere este proporțională și adecvată.

În legătură cu publicarea documentației respectă termenele legale, menționează că:

Potrivit art. 113 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, perioada de depunere a ofertelor trebuie să fie stabilită astfel încât operatorii economici să aibă un timp suficient pentru pregătirea documentelor și ofertelor, în funcție de complexitatea contractului. În cazul de față:

- Perioada între publicarea documentației de atribuire (24.12.2024) și termenul limită de depunere a ofertelor este de 15 zile calendaristice, ceea ce respectă cerințele legale pentru procedurile simplificate.
- HG nr. 395/2016, art. 65 alin. (3), stabilește că perioada minimă pentru depunerea ofertelor în cazul procedurilor simplificate este de 15 zile.
- Perioada de 15 zile oferă ofertanților un timp rezonabil pentru analizarea documentației și pregătirea ofertelor, depășind cerințele minime prevăzute de lege.

În legătură cu complexitatea contractului, menționează că:

Deși, contractul implică lucrări complexe de infrastructură (proiectare și execuție), cerințele tehnice și de calificare sunt standard pentru astfel de proceduri și nu justifică o prelungire excesivă a termenului:

- Documentația de atribuire include toate informațiile necesare pentru întocmirea ofertei, inclusiv cerințele tehnice, standardele de execuție și condițiile financiare.
- Autoritatea contractantă a considerat proporționalitatea termenului în raport cu specificul lucrărilor și cu necesitatea implementării eficiente a proiectului.

În legătură cu faptul că posibilitatea de clarificare este conformă cu legislația, menționează:

Față de susținerea din contestație referitoare la faptul că perioada pentru solicitarea clarificărilor a fost afectată de sărbătorile legale:

- art. 160 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 stabilește că solicitările de clarificări pot fi trimise cu cel puțin 12 zile înainte de termenul limită pentru depunerea ofertelor, iar răspunsurile trebuie furnizate cu cel puțin 6 zile înainte de acest termen.
- autoritatea contractantă a respectat aceste termene, iar ofertanții au avut posibilitatea de a solicita clarificări în perioada menționată.
- faptul că perioada include zile libere legale nu anulează posibilitatea ofertanților de a analiza documentația și de a trimite solicitări de clarificări în timpul alocat.

În legătură cu faptul că publicarea documentației în ajunul Crăciunului nu afectează legalitatea termenului, menționează că acest argument este nefundat, deoarece:

- publicarea în SEAP este valabilă și accesibilă continuu, indiferent de ora publicării sau de programul de lucru.
- termenul de 15 zile calendaristice include zile suficiente pentru analizarea documentației, inclusiv zile lucrătoare, în conformitate cu legislația.

În legătură cu respectarea cerințelor de claritate și transparență, menționează, după cum urmează:

Documentația de atribuire este publicată integral în SEAP și conține toate informațiile relevante pentru ofertanți:

- caietul de sarcini, specificațiile tehnice și formularele standard sunt disponibile pentru descărcare imediată.
- eventualele neclarități pot fi soluționate prin solicitări de clarificări.
- acuzația că doar unii ofertanți (ex. SRL și SRL) au avut acces prelungit la documentație este speculativă și nu poate fi susținută în absența unor dovezi clare.

În legătură cu faptul că nu există restricții privind accesul operatorilor economici, apreciază că această acuzație este nefondată, întrucât:

- termenul de depunere este aplicabil tuturor ofertanților în mod egal.
- toți operatorii economici au avut acces simultan la documentație, iar participarea la procedură nu este restricționată în mod nejustificat.

În legătură cu susținerea faptului că prelungirea termenului nu este necesară, apreciază, astfel: cererea contestatorului de prelungire a termenului cu 15 zile suplimentare nu este justificată, apreciind că:

- termenul respectă prevederile legale și este proporțional cu cerințele contractului.
- o eventuală prelungire ar întârzia implementarea proiectului și utilizarea eficientă a fondurilor publice.

În concluzie, autoritatea contractantă susține că cerințele privind perioada de depunere a ofertelor sunt legale, potrivit art. 113 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016; proporționale, raportate la complexitatea contractului și necesitatea unei implementări eficiente și transparent aplicate, oferind șanse egale tuturor ofertanților.

Astfel, apreciază că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins, întrucât, termenul de depunere a ofertelor respectă legislația aplicabilă și principiile transparenței, tratamentului egal și proporționalității.

Cu privire la faptul că SRL consideră ca fiind nelegală modalitatea de îndeplinire a cerinței privind lichiditatea anuală, iar, prin contestație se susține că cerința referitoare la demonstrarea lichidității anuale (> 100%) este neclară, disproportională și nejustificată, invocând

încălcarea principiilor proporționalității și transparenței, autoritatea contractantă prezintă în continuare contraargumentele sale care susțin legalitatea, claritatea și justificarea acestei cerințe.

În legătură cu faptul că cerința este legală și proporțională cu obiectul contractului, menționează că:

Potrivit art. 172 alin. (5) din Legea 98/2016, cerințele privind capacitatea economică și financiară trebuie să fie relevante și proporționale cu obiectul contractului. Solicitarea unei lichidități anuale de minimum 100% este justificată în contextul:

- Valoarea contractului: Contractul are o valoare semnificativă, ceea ce necesită verificarea capacității financiare a ofertanților pentru a evita riscul neîndeplinirii obligațiilor contractuale.
- Execuția lucrărilor complexe: Lucrările implică proiectare și execuție, ceea ce necesită o planificare financiară solidă și disponibilitatea resurselor pentru acoperirea costurilor inițiale.
- Solicitarea unui nivel minim de lichiditate este standard în proiectele similare, având scopul de a asigura capacitatea ofertanților de a gestiona fluxurile financiare necesare pentru implementarea proiectului.

În legătură cu faptul că este justificată solicitarea altor indicatori financiari, menționează că:

Cerința de a include indicatori suplimentari (solvabilitatea patrimonială, rata profitului brut, viteza de rotație a fondului de rulment) este justificată pentru a oferi o imagine completă a capacității economico-financiare a ofertanților:

- Solvabilitatea patrimonială: Reflectă stabilitatea financiară a ofertantului, ceea ce este esențial pentru proiecte de lungă durată.
- Rata profitului brut: Indicativă pentru capacitatea ofertantului de a genera resurse din activitatea sa principală.
- Viteza de rotație a fondului de rulment: Demonstrează eficiența utilizării resurselor disponibile pentru derularea contractului.

În acest sens, apreciază că afirmația se fundamentează pe dispozițiile art. 173 alin. (1) din Legea 98/2016, care precizează faptul că autoritatea contractantă are dreptul de a solicita informații relevante pentru verificarea capacității financiare, inclusiv indicatori suplimentari, dacă aceștia sunt proporționali cu obiectul contractului.

În legătură cu faptul că documentele justificative solicitate sunt conforme cu legea, menționează că prin contestație se susține că solicitarea documentelor justificative la momentul depunerii ofertei contravine art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016. Totuși, în opinia sa:

- Documentația permite prezentarea DUAЕ ca dovadă preliminară, iar documentele justificative suplimentare sunt necesare doar pentru verificarea ofertantului clasat pe primul loc.
- Solicitarea unor informații detaliate privind lichiditatea și alți indicatori nu încalcă legislația, ci asigură verificarea riguroasă a capacității financiare a ofertanților.

În legătură cu - cerința este clară și nediscriminatorie, menționează că prin contestație se susține că cerința este ambiguă din cauza includerii altor indicatori. Totuși, în opinia sa:

- Definiția lichidității anuale (active curente/datorii curente) este clar precizată în documentație.
- Indicatorii suplimentari sunt prezentați explicit, iar ofertanții sunt informați despre documentele justificative necesare pentru demonstrarea acestora.
- Nu există ambiguitate în cerință, iar solicitarea mai multor indicatori financiari asigură o evaluare corectă și nediscriminatorie a ofertanților.

În legătură cu faptul că cerința respectă principiul proporționalității, menționează că:

Indicatorii solicitați sunt proporționali cu obiectul contractului, iar includerea mai multor criterii financiare reflectă complexitatea și valoarea contractului:

- Lichiditatea de 100% este o cerință minimă rezonabilă pentru a verifica capacitatea ofertantului de a susține fluxurile financiare necesare derulării proiectului.
- Solicitarea altor indicatori oferă o imagine completă a stabilității financiare, reducând riscurile asociate cu derularea contractului.

În legătură cu faptul că practicile europene susțin astfel de cerințe, menționează că:

Potrivit Directivei 2014/24/UE, autoritățile contractante pot solicita criterii financiare relevante pentru a verifica capacitatea operatorilor economici, atâta timp cât acestea sunt proporționale și justificate.

- Solicitarea lichidității curente și a altor indicatori este o practică standard în achizițiile publice, în special pentru proiectele complexe.

În legătură cu faptul că nu există încălcarea principiului transparenței, menționează că documentația de atribuire specifică în mod clar cerințele și modalitatea de demonstrare a acestora:

- Indicatorii solicitați sunt enumerați explicit în fișa de date a achiziției.
- Documentele justificative necesare sunt clar indicate în secțiunea relevantă, eliminând riscul de interpretare subiectivă.

În legătură cu faptul că riscul restrângerii accesului IMM-urilor este minim, menționează că prin contestație se invocă faptul că cerința ar putea restrânge accesul IMM-urilor. Totuși, în opinia sa cerințele financiare sunt proporționale cu obiectul contractului și nu discriminează IMM-urile, care pot participa individual sau în asociere cu alți operatori economici pentru a îndeplini cerințele.

În concluzie, sub acest aspect, apreciază că cerința privind lichiditatea anuală și indicatorii suplimentari este:

1. Legală, conform prevederilor Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.
2. Proporțională, raportată la complexitatea și valoarea contractului.
3. Clară, indicând explicit modalitatea de demonstrare și documentele necesare.

4. Nediscriminatorie, aplicabilă tuturor ofertanților în mod egal.

Astfel, consideră că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Apreciază că cerințele formulate de autoritatea contractantă respectă principiile transparenței, proporționalității și tratamentului egal, având ca scop asigurarea capacității financiare a ofertanților pentru implementarea cu succes a contractului.

În legătură cu faptul că cerința de calificare privind „asigurarea riscului profesional” este nelegală și disproportională, menționează că prin contestația se susține faptul că cerința referitoare la prezentarea unei polițe de asigurare pentru riscul profesional în valoare de 1.000.000 EUR este nelegală, disproportionată și restrictivă. În continuare, autoritatea prezintă contraargumentele sale care demonstrează legalitatea, proporționalitatea și necesitatea acestei cerințe.

În legătură cu faptul că cerința este legală și conformă cu Legea nr. 98/2016, menționează că potrivit art. 173 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita informații și documente relevante pentru a demonstra capacitatea economică și financiară a ofertanților. Polița de asigurare de răspundere civilă profesională este o cerință legală și uzuală în achizițiile publice pentru lucrări de proiectare și execuție.

În acest sens, apreciază că afirmația se fundamentează pe dispozițiile art. 31 din Legea 10/1995 privind calitatea în construcții impune obligația asigurării răspunderii profesionale pentru specialiștii implicați în proiectare și execuție, precum și pe dispozițiile art. 172 alin. (5) din Legea nr. 98/2016 care prevede că cerințele privind capacitatea economică trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului. Polița de asigurare protejează autoritatea contractantă împotriva riscurilor financiare asociate eventualelor greșeli în proiectare sau execuție.

În legătură cu faptul că cerința este justificată prin natura și complexitatea contractului, menționează că, în opinia sa, contractul presupune atât proiectarea, cât și execuția lucrărilor, ceea ce implică riscuri semnificative legate de eventuale greșeli tehnice sau erori de proiectare. Polița de asigurare de răspundere profesională este esențială pentru:

- Protecția interesului public: Garanția că eventualele prejudicii cauzate de erori de proiectare sau execuție vor fi acoperite financiar.
- Asigurarea calității lucrărilor: Descurajează ofertanții necalificați sau cu resurse financiare insuficiente să participe la procedură.
- Valoarea de 1.000.000 EUR este proporțională cu complexitatea proiectului și valoarea totală a lucrărilor, incluzând atât proiectarea, cât și execuția. Riscurile asociate justifică stabilirea unui nivel adecvat de protecție financiară.

În legătură cu faptul că solicitarea poliței la momentul depunerii ofertei este legală, contrar susținerilor din contestație, menționează că

solicitarea poliței la momentul depunerii ofertei nu contravine art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016. Documentația permite depunerea DUAЕ ca dovadă preliminară, iar polița poate fi verificată ulterior, în cazul ofertantului clasat pe primul loc.

De asemenea, susține că documentația solicită depunerea poliței sau a unui angajament ferm de asigurare, conform practicilor uzuale, ceea ce respectă principiul proporționalității și tratamentului egal.

În legătură cu faptul că valoarea poliței este proporțională cu riscurile proiectului, menționează că prin contestație se susține faptul că valoarea de 1.000.000 EUR este disproportională în raport cu valoarea estimată a serviciilor de proiectare (440.000 lei). Totuși, în opinia sa:

- Polița acoperă riscurile totale ale contractului, inclusiv execuția lucrărilor, care implică costuri semnificativ mai mari decât valoarea serviciilor de proiectare.
- Autoritatea contractantă are dreptul de a stabili o valoare a poliței care să reflecte riscurile financiare totale asociate proiectului, nu doar o parte a acestuia.

În justificarea afirmației sale, autoritatea contractantă menționează că riscurile de proiectare pot avea un impact financiar disproportional asupra costurilor totale ale proiectului, inclusiv întârzieri, revizii sau lucrări suplimentare.

În legătură cu faptul că cerința nu restrânge accesul IMM-urilor, menționează faptul că prin contestație se susține faptul că cerința este restrictivă pentru IMM-uri, însă, în opinia sa:

- IMM-urile pot participa la procedură fie individual, fie în asociere, pentru a împărți costurile poliței.
- Solicitarea unei polițe la momentul depunerii ofertei este justificată pentru a demonstra capacitatea financiară și tehnică a ofertanților.
- Cerința este aplicabilă tuturor operatorilor economici în mod egal, fără a favoriza sau dezavantaja o anumită categorie de ofertanți.

În legătură cu faptul că momentul solicitării poliței este justificat, autoritatea contractantă apreciază că solicitarea poliței la momentul depunerii ofertei asigură că:

- Toți ofertanții sunt pregătiți să își asume responsabilitățile contractuale.
- Evaluarea ofertelor este bazată pe documente concrete, nu pe promisiuni care pot să nu fie respectate ulterior.
- Solicitarea poliței doar înainte de semnarea contractului ar permite participarea ofertanților care nu pot îndeplini cerințele de calificare, ceea ce ar crește riscurile pentru autoritatea contractantă.

În legătură cu faptul că practicile europene susțin astfel de cerințe, precizează că, potrivit Directivei 2014/24/UE, autoritățile contractante pot solicita dovezi privind capacitatea economică și profesională, inclusiv polițe de asigurare, pentru a reduce riscurile asociate derulării contractului.

Față de acest aspect, cu titlu de exemplu menționează că în proiectele similare la nivel european, cerințele privind polițele de asigurare sunt uzuale, iar valoarea acestora este stabilită proporțional cu riscurile proiectului.

În legătură cu faptul că cerința respectă principiul proporționalității și transparenței, autoritatea contractantă apreciază că documentația de atribuire specifică în mod clar:

- Valoarea minimă a poliței (1.000.000 EUR).
- Scopul poliței și modalitatea de demonstrare a conformității. Aceasta asigură transparența procesului și permite ofertanților să se pregătească corespunzător.

În concluzie, cu privire la acest aspect, precizează că, în opinia sa, cerința privind „Asigurarea riscului profesional” este:

1. Legală, conform prevederilor Legii nr. 98/2016 și Legii nr. 10/1995.
2. Proporțională, raportată la valoarea și complexitatea proiectului.
3. Clară, indicând explicit valoarea minimă și documentele necesare.
4. Nediscriminatorie, aplicabilă tuturor ofertanților în mod egal.

Astfel, susține că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Consideră că cerința este justificată de natura proiectului și de necesitatea protejării interesului public și al autorității contractante împotriva riscurilor asociate proiectării și execuției lucrărilor.

Autoritatea contractantă susține că este nelegală modalitatea de îndeplinire a cerinței privind cash flow-ul.

Față de motivul invocat de contestator, respectiv faptul că acesta susține că cerința referitoare la demonstrarea unui cash flow de minimum 1.000.000 lei pentru o perioadă de patru luni este nelegală, disproporționată și lipsită de justificare, autoritatea contractantă susține că:

- Cerința este proporțională cu valoarea și complexitatea contractului. Menționează că, potrivit art. 31 alin. (2) din HG nr. 395/2016 și art. 172 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita indicatori economico-financiar proporționali cu obiectul contractului.

În opinia sa, contractul în cauză are o valoare estimată de 9.660.818,70 lei fără TVA și implică atât proiectarea, cât și execuția unor lucrări complexe.

De asemenea, consideră că cerința unui cash flow disponibil de 1.000.000 lei pentru patru luni reprezintă doar aproximativ 10% din valoarea estimată a contractului, fiind o cerință rezonabilă care asigură continuitatea lucrărilor până la efectuarea primelor plăți de către autoritatea contractantă.

În concluzie, față de acest aspect, apreciază că solicitarea nu este disproporționată, ci adaptată necesităților unui proiect de asemenea anvergură.

- Cerința asigură capacitatea financiară a ofertantului.

Consideră că demonstrarea unui cash flow disponibil este o măsură preventivă, necesară pentru a garanta că operatorul economic poate susține cheltuielile inițiale ale proiectului, cum ar fi:

- Procurarea de materiale;
- Plata salariilor personalului;
- Organizarea de șantier.

Din punctul său de vedere, această afirmație se fundamentează pe dispozițiile art. 173 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita dovezi ale capacității financiare a ofertanților, inclusiv fluxuri financiare disponibile, pentru a minimiza riscul de neexecutare a contractului.

De asemenea, susține că cerința este în conformitate cu art. 172 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, care prevede că solicitările de calificare trebuie să fie relevante pentru a verifica capacitatea operatorilor economici.

- Modalitatea de demonstrare este clară și nediscriminatorie.

Astfel, menționează că prin contestație se susține faptul că cerința este ambiguă și neclară, însă această afirmație este nefondată. Autoritatea contractantă susține că documentația de atribuire precizează în mod explicit că operatorii economici pot demonstra cash flow-ul disponibil prin următoarele documente:

- Depozite bancare;
- Linii de credit confirmate de bănci;
- Resurse financiare disponibile, specificând destinația exclusivă a acestora pentru aceasta investiție.

- Nu există caracter restrictiv sau discriminatoriu.

În opinia sa, cerința nu limitează accesul operatorilor economici la procedură, ci doar asigură că ofertantul selectat dispune de resursele financiare necesare pentru derularea proiectului. Aceasta:

- Nu favorizează un anumit operator economic;
- Este accesibilă tuturor operatorilor economici care pot demonstra stabilitate financiară, indiferent de mărime.

- Practica europeană susține cerința cash flow-ului

Sub acest aspect, evidențiază faptul că cerințe similare sunt acceptate la nivel european, în conformitate cu Directiva 2014/24/UE:

Punctul 83 din considerentele directivei subliniază că cerințele economico-financiare trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului și să asigure capacitatea ofertanților de a îndeplini obligațiile asumate.

- Impactul cerinței asupra protecției interesului public

Autoritatea contractantă consideră că prin această cerință, își protejează interesul public, reducând riscul de nefinalizare a lucrărilor din cauza problemelor financiare ale operatorului economic. Această abordare este în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, care prevede utilizarea eficientă a fondurilor publice. Totodată, se elimina riscul participării unor operatori economici care pot la nivel

declarativ să treacă în DUAE că dețin astfel de resurse, însă la o eventuală solicitare în cazul în care se clasează pe primul loc să nu răspundă solicitării, iar AC nu are în acele situații nicio măsură legală să penalizeze operatorul economic.

În concluzie, autoritatea contractantă susține că cerința privind cash flow-ul disponibil de 1.000.000 lei este:

1. Proporțională cu valoarea și complexitatea proiectului.
2. Legală și clar definită în documentația de atribuire.
3. Nediscriminatorie, aplicabilă tuturor operatorilor economici care pot demonstra stabilitate financiară.
4. Justificată prin nevoia de a minimiza riscurile financiare și de a asigura continuitatea proiectului.

Astfel, apreciază că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Consideră că documentația respectă prevederile legale și asigură un echilibru între exigențele procedurii și accesul egal al operatorilor economici.

Autoritatea contractantă susține că este nelegală și disproportională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind accesul la „Utilaje, instalații și echipament tehnic”.

Făcând trimitere la motivul 5 din contestație, prin care contestatorul susține că cerințele referitoare la demonstrarea accesului la utilaje, instalații și echipamente tehnice sunt nelegale și disproportionate, deoarece ar îngreuna accesul operatorilor economici la procedura de atribuire, autoritatea contractantă subliniază faptul că, în opinia sa, cerințele sunt legale și necesare pentru a asigura capacitatea tehnică a ofertanților.

Astfel, menționează că, potrivit art. 173 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita informații relevante pentru a demonstra capacitatea tehnică a operatorilor economici de a executa contractul. Cerința privind accesul la utilaje, instalații și echipamente este justificată pentru următoarele motive:

- Natura contractului: Proiectul implică lucrări complexe de proiectare și execuție pentru un sistem de canalizare menajeră, care necesită utilaje și echipamente specifice, cum ar fi excavatoare, cilindre, autobasculante, și alte echipamente tehnice.
- Obiectivul cerinței: Se urmărește verificarea capacității ofertantului de a asigura resursele necesare pentru executarea lucrărilor conform standardelor de calitate.

Autoritatea contractantă susține că, sub acest aspect, aprecierile sale se fundamentează pe dispozițiile art. 31 alin. (2) din HG nr. 395/2016 care prevede faptul că autoritatea contractantă poate solicita dovezi privind resursele tehnice proporționale cu obiectul contractului.

De asemenea, susține că cerința este în conformitate cu Directiva 2014/24/UE, care permite stabilirea unor cerințe de calificare relevante pentru atingerea scopului contractului.

Consideră că modalitatea de demonstrare este clară și rezonabilă. Astfel, făcând trimitere la susținerea din contestație, potrivit căreia modalitatea de demonstrare este ambiguă, însă documentația de atribuire prevede explicit că ofertanții pot demonstra accesul la utilaje prin:

- Documente justificative:
 - Contracte de închiriere, angajamente ferme de furnizare sau achiziție.
 - Documente proprii de deținere, cum ar fi certificate de proprietate, facturi de achiziție, însoțite de o declarație pe proprie răspundere.
- Fără cerințe excesive: Nu se impune deținerea efectivă a utilajelor la momentul depunerii ofertei, ci doar demonstrarea accesului la acestea în termenul prevăzut pentru execuție.
- Proportionalitatea cerinței: Solicitarea acestor documente este standard și nu limitează accesul operatorilor economici care au capacitatea de a îndeplini contractul.
- Claritatea cerinței: Modalitatea de demonstrare este bine definită și nu lasă loc interpretărilor, oferind mai multe opțiuni pentru a demonstra conformitatea.

Autoritatea consideră că nu există caracter restrictiv sau discriminatoriu, iar cerința este proporțională cu specificul lucrărilor.

De asemenea, apreciază că cerința nu favorizează un anumit operator economic și este accesibilă tuturor participanților care pot demonstra accesul la resursele necesare. În opinia sa, contestația nu prezintă dovezi că această cerință limitează artificial concurența.

Suplimentar, sub acest aspect, autoritatea contractantă menționează:

- Tratamente egale: Toți operatorii economici, indiferent de mărime, au posibilitatea să demonstreze accesul la utilaje prin contracte de închiriere sau alte aranjamente contractuale.
- Justificare obiectivă: Verificarea resurselor tehnice este esențială pentru a preveni atribuirea contractului unor operatori care nu dispun de mijloacele necesare pentru finalizarea lucrărilor.

În ceea ce privește relevanța cerinței în raport cu obiectul contractului, autoritatea contractantă menționează că accesul la utilaje și echipamente este direct legat de implementarea proiectului. Apreciază că lipsa acestor cerințe ar crește riscul întârzierilor sau al neexecutării lucrărilor.

Ca exemplu, menționează că:

- Proiectul necesită utilaje pentru săpături la adâncime, transport de materiale și lucrări de compactare, care sunt indispensabile pentru succesul proiectului.

- Autoritatea contractantă trebuie să se asigure că ofertantul are acces la utilaje adecvate pentru a respecta termenele și standardele contractului.

În opinia sa, utilizarea de utilaje electrice nu limitează capacitatea ofertanților de a participa, deoarece astfel de utilaje sunt disponibile pe piață fie prin achiziție, fie prin închiriere.

De asemenea, consideră că cerința vizează un segment clar de operațiuni (de exemplu, transport sau săpături în zone rezidențiale) și nu impune exclusiv utilizarea de utilaje electrice pentru întreaga execuție.

Reiterează faptul că practica europeană susține cerințe similare, menționând că, potrivit practicii în domeniul achizițiilor publice, cerințele privind accesul la utilaje sunt acceptate pe scară largă pentru a preveni atribuirea contractelor unor ofertanți care nu dispun de resursele necesare.

În opinia sa, relevante în acest sens, sunt:

- Directiva 2014/24/UE, punctul 83: Autoritățile contractante pot solicita dovezi relevante pentru a asigura capacitatea tehnică și profesională a operatorilor economici, inclusiv accesul la resurse tehnice specifice.
- Solicitarea autorității contractante este proporțională și conformă cu aceste prevederi.

Referitor la impactul pozitiv asupra protecției interesului public, autoritatea contractantă menționează că cerința privind accesul la utilaje asigură că resursele publice sunt utilizate eficient, iar lucrările vor fi executate în termen și la standardele de calitate prevăzute.

Referitor la impactul minim asupra concurenței, autoritatea contractantă menționează că prin contestație se susține faptul că cerința restrânge concurența, dar acest argument este nefondat:

- Cerința nu exclude operatorii economici care nu dețin astfel de utilaje, deoarece aceștia pot demonstra accesul prin alte mijloace (închiriere, leasing, achiziție ulterioară).
- Cerința este justificată de specificul proiectului și nu reprezintă o îngrădire artificială a accesului la procedură.

În ceea ce privește alinierea la obiectivele de mediu și sociale, autoritatea contractantă consideră că solicitarea se încadrează în principiile Green Public Procurement (Achiziții Publice Verzi) promovate de Uniunea Europeană, care încurajează integrarea cerințelor de mediu în procedurile de achiziții publice.

Din punctul său de vedere, relevante în acest sens, sunt:

- Directiva 2014/24/UE, care permite includerea cerințelor privind utilizarea de tehnologii nepoluante și eficiente energetic în specificațiile tehnice ale procedurilor de atribuire.
- Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, care prevede că autoritatea contractantă poate include cerințe specifice care să asigure utilizarea eficientă a resurselor și protecția mediului.

În concluzie, cerința privind accesul la „Utilaje, instalații și echipament tehnic” este:

1. Legală și conformă cu prevederile Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.
2. Proporțională cu valoarea și complexitatea contractului.
3. Nediscriminatorie, oferind multiple opțiuni pentru demonstrarea conformității.
4. Justificată, având ca scop protejarea interesului public și reducerea riscurilor de neexecutare a contractului.

Astfel, autoritatea contractantă susține că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Apreciază că documentația de atribuire respectă cerințele legale și principiile aplicabile achizițiilor publice.

Susține că este nelegală și disproportională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind „standardul de asigurare a calității”.

Menționează că prin contestație se susține faptul că cerința referitoare la demonstrarea respectării unui „standard de asigurare a calității” este nelegală și disproportională, invocând faptul că aceasta limitează accesul operatorilor economici la procedură.

În continuare, autoritatea contractantă prezintă contraargumentele sale relevante asupra acestui aspect:

Apreciază că cerința privind standardele de calitate este legală și proporțională, potrivit art. 172 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, care prevede faptul că cerințele privind capacitatea tehnică și profesională trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului. În opinia sa, solicitarea unui standard de asigurare a calității este justificată pentru a asigura:

- Respectarea normelor tehnice aplicabile lucrărilor de canalizare menajera.
- Implementarea unor proceduri bine definite de control al calității, necesare pentru finalizarea lucrărilor la standardele de siguranță și eficiență impuse de legislație.

Consideră că această afirmație se fundamentează pe dispozițiile art. 193 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, care prevăd că autoritatea contractantă poate solicita documente care să demonstreze implementarea unui sistem de management al calității, atâta timp cât aceste cerințe sunt relevante pentru obiectul contractului.

Referitor la faptul că standardul de calitate cerut este uzual și bine justificat, susține că documentația de atribuire precizează că operatorii economici trebuie să demonstreze implementarea unui sistem de asigurare a calității prin:

- Certificare ISO 9001 sau echivalent;
- Declarații și proceduri care atestă existența unui sistem de control al calității echivalent, în cazul în care operatorul economic nu este certificat ISO.

- Cerința nu exclude operatorii care nu dețin certificarea ISO, atâta timp cât aceștia pot demonstra prin alte documente implementarea unui sistem de asigurare a calității echivalent. Astfel, nu există discriminare sau restricție artificială.

- Standardul ISO 9001 este recunoscut internațional ca o garanție a implementării unui sistem de management al calității și este aplicabil uzual în proiectele de construcții de anvergură.

Referitor la faptul că cerința este proporțională cu obiectul contractului, face trimitere la lucrările pentru „sistemul de canalizare menajera” din cadrul proiectului includ operațiuni complexe, cum ar fi:

- Proiectarea și execuția lucrărilor în conformitate cu reglementările tehnice aplicabile;

- Testarea, verificarea și recepția lucrărilor la standarde corespunzătoare.

Ca și justificare proporțională, autoritatea precizează că:

- Solicitarea unui standard de calitate are ca scop asigurarea unui control adecvat asupra proceselor de execuție și proiectare, minimizarea riscurilor de neconformitate și respectarea cerințelor de mediu și siguranță.

- Conform fișei de date a achiziției, implementarea unui sistem de management al calității este necesară pentru monitorizarea și raportarea activităților din cadrul proiectului, ceea ce este standard pentru proiecte de o astfel de valoare (9.660.818,70 lei).

În ceea ce privește faptul că nu există caracter restrictiv sau discriminatoriu, menționează că cerința este aplicabilă tuturor operatorilor economici care pot demonstra implementarea unui sistem de asigurare a calității, fie prin certificare ISO, fie prin proceduri echivalente. În ceea ce privește domeniile, sau „activitățile care fac obiectul contractului” constată faptul că, ... SRL a omis să parcurgă fișa de date, și să vadă codurile CPV în baza cărora a fost inițiată procedura. Susține că:

- Contestația nu prezintă dovezi că cerința favorizează un anumit operator economic sau că este imposibil de îndeplinit de alți operatori.

- Soluția alternativă prevăzută (documente echivalente certificării ISO) elimină orice potențial obstacol artificial.

Referitor la faptul că practicile europene susțin cerința privind standardele de calitate, menționează că, potrivit Directivei 2014/24/UE, autoritățile contractante pot include cerințe referitoare la standardele de calitate pentru a asigura că operatorii economici respectă reglementările aplicabile și au capacitatea de a livra rezultate corespunzătoare.

Cu titlu de exemplu menționează că standardul ISO 9001 sau echivalent este utilizat pe scară largă în procedurile de achiziție publică din Uniunea Europeană pentru a asigura managementul eficient al proceselor și calitatea execuției.

În ceea ce privește impactul pozitiv asupra interesului public, autoritatea consideră că cerința privind standardele de asigurare a calității protejează interesul public prin:

- Creșterea siguranței și calității lucrărilor executate.
- Asigurarea respectării normelor de mediu și tehnice aplicabile.
- Minimizarea riscurilor de neconformitate sau de remediere ulterioară a lucrărilor.

În concluzie, sub acest aspect, apreciază că cerința privind standardele de asigurare a calității este:

1. Legală, conform Legii nr. 98/2016 și Directivei 2014/24/UE.
2. Proporțională, raportată la complexitatea și valoarea contractului.
3. Nediscriminatorie, oferind operatorilor economici opțiuni flexibile pentru demonstrarea conformității.
4. Justificată, având scopul de a proteja interesul public și de a asigura executarea contractului la standardele necesare.

Astfel, autoritatea contractantă susține că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. După părerea sa, documentația de atribuire respectă cerințele legale și principiile aplicabile achizițiilor publice, asigurând accesul egal al operatorilor economici care pot dovedi capacitatea tehnică și profesională.

Autoritatea contractantă susține că este nelegală și disproportională modalitatea de îndeplinire a cerinței privind „standardul de management al mediului”.

Făcând trimitere la susținerea din contestație, potrivit căreia cerința referitoare la demonstrarea conformității cu un „standard de management al mediului” este nelegală, restrictivă și disproportională, argumentând că aceasta ar îngreuna accesul operatorilor economici la procedură, autoritatea contractantă prezintă, pe larg, contraargumentele sale în acest sens:

Apreciază că cerința este legală și justificată prin specificul contractului, menționând că, potrivit art. 172 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul să solicite standarde relevante pentru capacitatea tehnică și profesională a operatorilor economici, dacă acestea sunt proporționale cu obiectul contractului. În cazul de față:

- Obiectul contractului: Proiectul include lucrări de construcție și infrastructură pentru un sistem de canalizare menajera, care implică gestionarea unor riscuri de mediu semnificative, cum ar fi poluarea solului și apei, gestionarea deșeurilor și protecția ecosistemelor.
- Justificarea cerinței: Solicitarea unui standard de management al mediului este necesară pentru a asigura că operatorii economici dispun de procese și practici care minimizează impactul asupra mediului.

Consideră că această apreciere se fundamentează pe dispozițiile art. 193 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 care permite autorităților contractante să solicite dovezi privind implementarea unor măsuri eficiente de protecție a mediului, inclusiv prin certificări precum ISO 14001 sau echivalent, precum și pe dispozițiile cuprinse în Directiva 2014/24/UE, art. 62, care permite includerea cerințelor legate de managementul mediului în specificațiile tehnice.

De asemenea, consideră că această cerință este proporțională cu obiectul și valoarea contractului, precizând că valoarea estimată a contractului este de 9.660.818,70 lei, iar lucrările implică riscuri semnificative asupra mediului, inclusiv:

- Depozitarea temporară și eliminarea deșeurilor rezultate din construcții.
- Protecția apelor și a solului în timpul lucrărilor de excavație și drenaj.
- Respectarea reglementărilor privind emisiile și zgomotul.

În acest sens, autoritatea contractantă susține că cerința este adecvată pentru a verifica capacitatea operatorilor economici de a gestiona aceste riscuri în conformitate cu legislația de mediu, și de asemenea, consideră că nu se solicită exclusiv certificarea ISO 14001, ci și alte documente echivalente care să demonstreze conformitatea cu standardele relevante.

Apreciază că modalitatea de demonstrare este flexibilă și nediscriminatorie, menționând că documentația de atribuire permite mai multe modalități prin care operatorii economici pot dovedi conformitatea cu cerința:

- Prezentarea unui certificat ISO 14001 sau echivalent.
- Declarații, proceduri interne și alte documente care atestă implementarea unui sistem de management al mediului echivalent.
- Cerința nu este restrictivă, deoarece, oferă posibilitatea de a demonstra conformitatea prin mijloace alternative, astfel încât, să nu fie afectat accesul operatorilor economici care nu dețin certificarea ISO.

Din punctul său de vedere, standardul de management al mediului este o cerință uzuală în procedurile de achiziție publică, precizând astfel că solicitarea unui standard de mediu este o practică uzuală și conformă cu directivele europene privind achizițiile publice și protecția mediului. În contextul actual, implementarea cerințelor de sustenabilitate este o prioritate la nivel european.

În susținere, exemplifică:

- Green Public Procurement (Achiziții Publice Verzi) încurajează includerea standardelor de mediu în cerințele tehnice ale documentațiilor de atribuire.

- Directiva 2014/24/UE susține integrarea criteriilor de mediu pentru a promova utilizarea resurselor eficiente și protecția mediului.

Autoritatea contractantă consideră că cerința nu favorizează un anumit operator economic, susținând că în contestație nu se prezintă dovezi care să demonstreze că cerința favorizează un anumit operator economic sau că restrânge artificial concurența. Toți operatorii economici au posibilitatea de a demonstra conformitatea, indiferent de certificarea specifică pe care o dețin. În acest sens, menționează că:

- Modalitatea de demonstrare a conformității este accesibilă tuturor ofertanților, iar cerința este aplicabilă în mod uniform.
- Documentele alternative acceptate (proceduri interne, declarații pe proprie răspundere) elimină orice barieră artificială pentru operatorii economici.

Susține că cerința protejează interesul public și este justificată de legislația de mediu. Astfel, precizează că lucrările de canalizare menajera au un impact direct asupra mediului, iar cerința privind managementul mediului contribuie la:

- Reducerea riscurilor de poluare în timpul și după execuția lucrărilor.
- Respectarea reglementărilor de mediu aplicabile (de exemplu, Legea nr. 265/2006 privind protecția mediului).
- Asigurarea sustenabilității investiției și protejarea sănătății publice.

Pentru susținerea afirmației sale, autoritatea menționează cu titlu de exemplu că proiectele similare din alte localități au impus cerințe de mediu similare, ceea ce reflectă o practică standard în domeniul achizițiilor publice pentru lucrări de infrastructură.

În ceea ce privește impactul asupra operatorilor economici, consideră că acesta este minim, iar cerința este justificată de necesitatea de a selecta operatori economici care pot demonstra capacitatea de a respecta normele de mediu. Documentele necesare pentru demonstrarea conformității sunt standard și accesibile.

- Cerința nu afectează operatorii economici care îndeplinesc standardele minime necesare pentru protecția mediului, fie prin certificări recunoscute, fie prin măsuri alternative echivalente.
- Solicitarea nu implică costuri excesive sau alte bariere disproporționate.

În concluzie, în opinia sa, cerința privind standardele de management al mediului este:

1. Legală, conform prevederilor Legii 98/2016 și Directivei 2014/24/UE.
2. Proporțională, raportată la specificul și valoarea contractului.
3. Nediscriminatorie, oferind operatorilor economici posibilitatea de a dovedi conformitatea prin mai multe mijloace.

4. Justificată, având în vedere impactul proiectului asupra mediului și necesitatea respectării reglementărilor de mediu.

Astfel, apreciază că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Documentația de atribuire respectă cerințele legale și promovează utilizarea resurselor eficiente și protecția mediului, în conformitate cu principiile sustenabilității și interesului public.

Referitor la modalitatea de îndeplinire a cerinței privind constituirea garanției de participare, consideră că aceasta nelegală și disproportională (aspect care putea fi corectat prin o simplă solicitare de clarificare):

Așadar, în opinia sa, cerința privind garanția de participare este legală și conformă cu legislația aplicabilă, sens în care face trimitere la dispozițiile art. 35 alin. (1) din HG nr. 395/2016, în care se menționează că autoritatea contractantă poate solicita constituirea unei garanții de participare pentru a proteja procedura împotriva riscurilor asociate cu comportamentul necorespunzător al operatorilor economici (ex. retragerea ofertei, neconstituirea garanției de bună execuție, refuzul semnării contractului).

Susține că această afirmație se fundamentează pe dispozițiile art. 36 alin. (1) din HG 395/2016 care stabilește limitele valorice ale garanției de participare, respectiv faptul că garanția nu poate depăși 2% din valoarea estimată a contractului, și de asemenea, că pentru contractele cu valori mari, cerința este plafonată, ceea ce asigură proporționalitatea.

În continuare, autoritatea prezintă care este, în opinia sa, situația în cazul prezentului contract, respectiv: Valoarea estimată a contractului este de 9.660.818,70 lei fără TVA, ceea ce înseamnă că valoarea maximă a garanției de participare, conform legislației, ar putea fi de până la 282.941,23 lei. Dacă valoarea solicitată este sub acest plafon, cerința este proporțională și legală.

Apreciază că modalitatea de constituire a garanției este clară și flexibilă, precizând că documentația de atribuire și fișa de date a achiziției precizează clar modalitățile prin care operatorii economici pot constitui garanția de participare:

1. Depunere în numerar într-un cont indicat de autoritatea contractantă.
2. Scrisoare de garanție bancară emisă de o instituție financiară autorizată.
3. Poliță de asigurare emisă de o societate de asigurări care respectă cerințele legale.

Autoritatea contractantă menționează că cerința este flexibilă, oferind operatorilor economici mai multe opțiuni pentru constituirea garanției.

De asemenea, susține că nu există obligativitatea de a depune numerar, ceea ce reduce potențialele dificultăți financiare.

Apreciază că cerința este proporțională cu obiectul și valoarea contractului, menționând că garanția de participare este proporțională cu riscurile pe care autoritatea contractantă dorește să le acopere:

- Proiectul are o valoare mare, iar garanția asigură că operatorii economici care participă la procedură sunt serioși și își vor îndeplini obligațiile conform ofertei depuse.
- Proporționalitatea este respectată, întrucât, cerința nu depășește limitele maxime prevăzute de lege.

În acest sens, exemplifică:

- Garanția este calculată pe baza unui procent fix din valoarea contractului, ceea ce asigură o aplicare uniformă și nediscriminatorie între operatorii economici.
- Solicitarea garanției este o practică standard în toate procedurile de achiziție publică și nu constituie o barieră artificială.

Consideră că nu există caracter restrictiv sau discriminatoriu, întrucât cerința privind constituirea garanției este aplicabilă tuturor operatorilor economici în aceleași condiții și nu favorizează un anumit participant.

- Documentația de atribuire permite constituirea garanției prin instrumente financiare accesibile pentru toți operatorii economici, indiferent de mărimea sau experiența lor.
- Contestația nu oferă dovezi că cerința este restrictivă sau că exclude operatorii economici din competiție.

În ceea ce privește protecția interesului public și al autorității contractante, precizează că solicitarea garanției de participare protejează interesele autorității contractante și, implicit, resursele publice. Aceasta are rolul de a descuraja comportamentul necorespunzător al operatorilor economici, cum ar fi:

- Retragerea nejustificată a ofertelor;
- Refuzul de a semna contractul;
- Neconstituirea garanției de bună execuție.

În acest sens, menționează, cu titlu de exemplu, faptul că, în lipsa garanției de participare, autoritatea contractantă ar fi expusă unor riscuri majore care ar putea compromite implementarea proiectului.

Referitor la conformitatea cu practica europeană, precizează că solicitarea unei garanții de participare este o practică standard în achizițiile publice la nivel european, conform Directivei 2014/24/UE. Aceasta are rolul de a asigura derularea corectă a procedurilor și de a preveni comportamentele abuzive.

În opinia sa, Directiva permite stabilirea unor cerințe proporționale pentru a verifica capacitatea ofertanților și a proteja interesele autorității contractante.

Consideră că solicitarea garanției de participare este prevăzută în legislația tuturor statelor membre și aplicată frecvent în proiectele de infrastructură.

În ceea ce privește impactul minim asupra operatorilor economici, precizează că garanția de participare reprezintă un instrument financiar standard care nu implică un cost disproporționat pentru operatorii economici:

- Fondurile sunt recuperabile după finalizarea procedurii de atribuire, conform art. 37 alin. (1) din HG 395/2016.
- Documentația de atribuire prevede clar condițiile de returnare a garanției, ceea ce oferă predictibilitate operatorilor economici.

În concluzie, în opinia sa, cerința privind constituirea garanției de participare este:

1. Legală, conform prevederilor Legii 98/2016 și HG 395/2016.
2. Proporțională, raportată la valoarea și complexitatea contractului.
3. Flexibilă, oferind mai multe opțiuni operatorilor economici pentru constituirea garanției.
4. Justificată, protejând interesele autorității contractante și prevenind comportamentele necorespunzătoare.

Astfel, consideră că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Documentația de atribuire respectă cerințele legale și promovează o competiție echitabilă, fără a exclude operatorii economici care pot îndeplini cerințele contractului.

Autoritatea contractantă susține că în caietul de sarcini se solicită un personal cu studii și experiență care nu sunt solicitate obligatoriu în legislația internă:

Menționează că prin contestație se invocă faptul că solicitările privind personalul calificat, cu referire la anumite coduri COR (325713, 214129, 242114, 325710, 325708 și 226303), sunt nelegale, nejustificate, și excesive, argumentând că acestea nu sunt obligatorii conform legislației interne. Mai jos, prezintă contraargumentele legale și de fond care susțin legalitatea și proporționalitatea cerințelor.

Astfel, autoritatea susține că cerințele privind personalul calificat sunt legale și justificate de complexitatea contractului, menționând că, potrivit art. 172 alin. (5) din Legea 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita personal specific cu calificări și experiență adecvate, dacă aceste cerințe sunt proporționale și relevante pentru obiectul contractului.

- Natura proiectului: Lucrările pentru implementarea unui sistem de canalizare menajera implică activități complexe care necesită coordonare tehnică, gestionarea riscurilor, respectarea normelor de mediu și asigurarea calității lucrărilor.
- Justificarea cerințelor: Solicitarea unui personal specific este necesară pentru a garanta că ofertantul selectat are capacitatea tehnică și operațională să îndeplinească contractul la standardele prevăzute în documentație.

Consideră că aprecierile sale se fundamentează pe:

- dispozițiile art. 173 alin. (1) din Legea 98/2016, cerințele privind capacitatea tehnică trebuie să asigure că ofertantul poate îndeplini obligațiile contractuale.

- Codurile COR, utilizate ca referință pentru descrierea pozițiilor necesare și pentru clarificarea cerințelor de calificare.

În opinia sa, prevederile legale permit specificarea de cerințe care depășesc standardele minime din legislația internă, menționând că, deși legislația internă nu impune obligativitatea specifică a personalului cu codurile COR menționate, autoritatea contractantă are dreptul să stabilească cerințe suplimentare, atâta timp cât acestea sunt justificate și proporționale cu obiectul contractului.

Evidențiază că, în opinia sa, rolul autorității contractante, conform art. 31 alin. (2) din HG nr. 395/2016, autoritatea contractantă poate defini cerințe suplimentare de calificare care sunt esențiale pentru atingerea scopului contractului.

În ceea ce privește importanța funcțiilor solicitate, autoritatea contractantă menționează:

- Responsabil managementul deșeurilor (COR 325713): Gestionarea corectă a deșeurilor este esențială pentru un proiect de infrastructură care generează volume mari de deșeuri, conform Legii 211/2011 privind regimul deșeurilor.

- Responsabil de mediu (COR 325710): Prezența acestuia este necesară pentru a garanta conformitatea cu legislația de mediu, cum ar fi Legea 265/2006.

- Manager al sistemelor de management al calității (COR 242114) și specialist în calitate (COR 214129): Sunt necesari pentru implementarea și monitorizarea unui sistem de management al calității adecvat.

- Manager al riscurilor (COR 325708): Asigură identificarea și gestionarea riscurilor pe durata implementării proiectului.

- Coordonator SSM (COR 226303): Este obligatoriu conform Legii nr. 319/2006 privind securitatea și sănătatea în muncă și HG nr. 1425/2006.

Susține că interzicerea cumulului de funcții este justificată.

Făcând trimitere la fișa de date a achiziției, menționează că aceasta interzice cumulul de funcții pentru a evita concentrarea responsabilităților asupra unei singure persoane, ceea ce ar putea afecta calitatea și monitorizarea eficientă a lucrărilor.

În justificarea acestui lucru, autoritatea menționează următoarele aspecte:

- Complexitatea proiectului: Fiecare dintre funcțiile solicitate are atribuții distincte care necesită expertiză specifică și alocarea de resurse adecvate.

- Evacuarea conflictelor de interese: Separarea responsabilităților asigură o mai bună verificare și control al activităților desfășurate.

- Practică standard: Separarea funcțiilor în proiectele de infrastructură este o practică uzuală care reflectă cerințele de transparență și bune practici în gestionarea proiectelor publice.

Afirmă că cerințele nu sunt restrictive și sunt proporționale. Menționează că în contestația nu se oferă dovezi că cerințele privind personalul sunt restrictive sau că acestea limitează concurența. De fapt:

- Cerințele sunt aplicabile tuturor operatorilor economici în mod egal, fără favorizarea sau dezavantajarea unui anumit participant.
- Operatorii economici pot utiliza subcontractanți sau terți susținători pentru a îndeplini cerințele.

Referitor la impactul pozitiv asupra implementării proiectului, autoritatea consideră că solicitarea unui personal calificat asigură:

- Respectarea cerințelor legale și tehnice: Funcțiile solicitate sunt esențiale pentru conformitatea cu legislația privind siguranța, sănătatea și mediul.
- Creșterea calității execuției: Un personal bine calificat contribuie la reducerea erorilor și la executarea lucrărilor în conformitate cu standardele de calitate.
- Minimizarea riscurilor: Fiecare funcție are un rol distinct în identificarea și gestionarea riscurilor asociate proiectului.

Apreciază că cerințele se aliniază la bunele practici europene, menționând că Directiva 2014/24/UE permite autorităților contractante să solicite dovezi ale capacității tehnice și profesionale, inclusiv personal specific calificat, pentru a asigura executarea corespunzătoare a contractelor.

Cu titlu de exemplu, precizează că în proiectele de infrastructură similare, funcții precum cele de responsabil de mediu, coordonator SSM sau specialist în managementul deșeurilor sunt solicitate pentru a respecta reglementările europene și naționale.

În continuare, ca răspuns la solicitările contestatorului, precizează următoarele:

- a) referitor la eliminarea cerințelor privind personalul, menționează că cerințele sunt legale, proporționale și justificate de complexitatea proiectului. Eliminarea acestora ar putea compromite calitatea lucrărilor și conformitatea cu reglementările aplicabile.
- b) referitor la justificarea cerințelor, menționează că cerințele sunt fundamentate legal, bazate pe prevederile relevante din legislația națională (Legea 319/2006, Legea 265/2006, Legea 211/2011) și sunt proporționale cu scopul proiectului.
- c) referitor la permiterea cumulului de funcții, menționează că interzicerea cumulului de funcții este justificată pentru a preveni concentrarea responsabilităților și pentru a asigura separarea clară a atribuțiilor în cadrul proiectului.

În concluzie, față de cele anterior menționate, apreciază că cerințele privind personalul solicitat sunt:

1. Legale, conform prevederilor Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.
2. Proporționale, raportate la complexitatea și valoarea contractului.
3. Justificate, având scopul de a asigura implementarea proiectului în conformitate cu reglementările aplicabile.
4. Nediscriminatorii, aplicabile tuturor operatorilor economici în mod egal.

Astfel, în opinia sa, motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Documentația de atribuire respectă cerințele legale și promovează o competiție echitabilă, în timp ce protejează interesele autorității contractante și ale beneficiarilor proiectului.

Față de afirmația că în caietul de sarcini se regăsesc elemente neclare, care pot duce la respingerea arbitrară a ofertelor, autoritatea contractantă precizează următoarele aspecte:

Consideră că prin contestația se susține că cerințele de la pagina 19 din caietul de sarcini sunt neclare, ceea ce ar putea duce la respingerea arbitrară a ofertelor, invocând o lipsă de detalii privind modalitatea de „dovedire” a capacității ofertanților de a întocmi proiectul tehnic, detaliile de execuție și alte activități necesare.

Referitor la faptul că cerința este clară și detaliată în contextul documentației de atribuire, precizează că documentația de atribuire, inclusiv caietul de sarcini, definește în mod clar cerințele privind demonstrarea capacității tehnice și profesionale ale ofertanților:

- „Dovada” accesului la personal calificat: Este un standard uzual în achizițiile publice pentru proiecte complexe și implică prezentarea unor documente justificative (contracte, angajamente de asociere/subcontractare, declarații pe proprie răspundere etc.).
- Personalul necesar: Documentația de atribuire detaliază categoriile de personal necesar în alte secțiuni (de exemplu, responsabil tehnic cu execuția, proiectanți, coordonator SSM), eliminând riscul arbitrarității.

Din punctul său de vedere, acest aspect se fundamentează pe faptul că, potrivit art. 173 alin. (1) din Legea 98/2016, autoritatea contractantă poate solicita dovezi privind accesul la personal calificat, cu condiția ca aceste cerințe să fie proporționale și relevante pentru obiectul contractului.

Consideră că modalitatea de demonstrare este flexibilă și non-restrictivă, precizând că fișa de date a achiziției și caietul de sarcini oferă flexibilitate ofertanților în ceea ce privește modalitatea de demonstrare a accesului la personal calificat:

- Se acceptă utilizarea personalului propriu, asocierea sau subcontractarea, ceea ce permite tuturor operatorilor economici să-și organizeze resursele în funcție de necesitățile proiectului.
- Documentele de susținere pot include:

- Contracte de muncă pentru personal propriu.
- Acorduri de asociere sau subcontractare.
- Declarații privind angajamentul de utilizare a personalului specificat.

• Cerința privind „dovedirea” accesului la personal calificat nu este neclară, ci urmează o practică standard, oferind mai multe opțiuni operatorilor economici pentru a-și demonstra conformitatea.

Referitor la precizările privind „personalul” necesar, susține că acestea sunt integrate în alte secțiuni ale documentației.

Menționează că prin contestație se susține că personalul necesar nu este clar specificat, însă documentația de atribuire include detalii clare despre calificările și funcțiile solicitate:

- Responsabilitățile pentru întocmirea proiectului tehnic, a detaliilor de execuție și a altor activități sunt corelate cu funcțiile enumerate (ex. proiectant cu specializări specifice, coordonator SSM, responsabil tehnic cu execuția etc.).
- Conform art. 31 alin. (2) din HG nr. 395/2016, cerințele tehnice sunt detaliate în mod rezonabil, fără a impune restricții nejustificate.

Cu titlu de exemplu, în acest sens, menționează că lista pozițiilor și calificărilor cerute este prezentată într-o manieră obiectivă și transparentă, fără a crea confuzie cu privire la competențele necesare.

În opinia sa, nu există riscul de respingere arbitrară a ofertelor, precizând că cerința privind „dovada” accesului la personal calificat nu este un criteriu subiectiv, ci unul măsurabil, bazat pe documente concrete. Nu există un risc real de arbitraritate în evaluarea ofertelor, deoarece:

- Autoritatea contractantă evaluează documentele pe baza criteriilor obiective specificate în documentație.
- Se respectă principiul proporționalității, conform art. 2 alin. (2) din Legea 98/2016, care prevede tratamentul egal și transparența procedurilor.

Consideră că soluția propusă de contestator nu este necesară, menționând că, prin contestație se solicită ca autoritatea contractantă să indice în mod explicit fiecare funcție necesară și să elimine orice ambiguitate. Totuși:

- Documentația de atribuire deja oferă o descriere adecvată a funcțiilor și calificărilor necesare.
- Solicitarea suplimentară de a enumera nominal toate cerințele ar încălca inutil documentația și ar putea exclude soluțiile alternative propuse de ofertanți (ex. subcontractare, asociere).
- Flexibilitatea oferită de cerință este un avantaj, nu o deficiență, permițând ofertanților să își demonstreze capacitatea în moduri diferite, în funcție de structura lor organizatorică.

În opinia sa, cerința protejează interesul public și calitatea proiectului. Consideră că solicitarea accesului la personal calificat și dovedirea capacității ofertantului de a întocmi proiectul tehnic și de a executa lucrările contribuie la:

- Asigurarea calității: Se garantează că operatorul economic are resursele necesare pentru a realiza lucrările conform cerințelor tehnice și legale.
- Reducerea riscurilor: Se minimizează riscul întârzierilor sau al neexecutării din cauza lipsei de resurse umane adecvate.
- Protecția resurselor publice: Alegerea unui ofertant necalificat poate duce la cheltuieli suplimentare și întârzieri.

Susține că practica europeană sprijină astfel de cerințe, menționând că, potrivit Directivei 2014/24/UE, autoritățile contractante pot solicita dovezi referitoare la capacitatea tehnică și profesională a ofertanților, inclusiv accesul la personal calificat, ca parte a procedurilor de achiziție.

Astfel, în opinia sa, proceduri similare în alte state membre includ cerințe privind accesul la personal calificat, fără a specifica în mod exhaustiv fiecare funcție necesară, lăsând ofertanților flexibilitatea de a demonstra conformitatea.

Referitor la faptul că în caietul de sarcini se regăsesc cerințe de calificare nescrise, menționează că prin contestație se susține că autoritatea contractantă a inclus cerințe de calificare nescrise în mod explicit în documentația de atribuire, referindu-se la solicitarea ca ofertanții să fie autorizați să proiecteze și să execute toate categoriile de lucrări identificate. În acest sens se invocă încălcarea Legii nr. 98/2016 și a principiului transparenței.

Cu privire la acest aspect, prezintă în continuare contraargumentele sale detaliate, respectiv:

Consideră că cerința este clară și derivă logic din obiectul contractului. Din punctul său de vedere, solicitarea ca ofertanții să fie autorizați pentru a proiecta și executa lucrările este justificată de specificul proiectului și este o cerință standard în procedurile de achiziții publice pentru lucrări complexe:

- Obligația de autorizare este implicită și necesară pentru a asigura respectarea legislației în vigoare privind calitatea în construcții, conform Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții.
- Claritatea cerinței: Documentația prevede că ofertanții trebuie să dețină autorizații relevante pentru toate categoriile de lucrări, ceea ce este o cerință logică pentru un contract care implică proiectare și execuție.

Susține că solicitarea autorizațiilor este prevăzută în legislația sectorială. Menționează că autorizațiile necesare pentru proiectare și execuție sunt reglementate de acte normative specifice, iar operatorii

economici care activează în domeniul construcțiilor au obligația legală să le dețină:

- Autorizații pentru proiectare și execuție: Acestea sunt cerințe legale reglementate prin:
 - HG 1/2018 privind autorizarea diriginților de șantier și a responsabililor tehnici cu execuția.
 - Ordinul MDRT 2264/2018, care stabilește competențele necesare pentru proiectare și execuție.
- Faptul că cerința nu este detaliată exhaustiv în documentația de atribuire nu o face nelegală, ci derivă direct din obligațiile legale ale ofertanților de a respecta reglementările naționale aplicabile în domeniul construcțiilor.

Consideră că documentația de atribuire este transparentă și nediscriminatorie. În opinia sa, cerința este aplicabilă tuturor ofertanților în mod egal, iar solicitarea de autorizații nu este arbitrară sau restrictivă:

- referitor la principiul transparenței: În fișa de date a achiziției și caietul de sarcini este indicat clar că ofertanții trebuie să fie autorizați pentru a proiecta și executa lucrările, ceea ce asigură conformitatea cu cerințele legale și elimină riscul de interpretări subiective. Obiectele lucrărilor ce trebuie proiectate și executate sunt date de codurile CPV ale procedurii.
- referitor la non-discriminare: Toți operatorii economici care îndeplinesc cerințele legale și sunt autorizați să desfășoare activități în domeniul proiectării și execuției lucrărilor de construcții pot participa la procedură.

Apreciază că cerința respectă principiul proporționalității. Astfel, precizează că solicitarea de autorizații este proporțională cu complexitatea și specificul proiectului, având în vedere că:

- Contractul implică activități complexe de proiectare și execuție, care necesită competențe certificate pentru asigurarea calității lucrărilor.
- Autorizațiile cerute oferă o garanție că ofertantul are capacitatea de a respecta reglementările în vigoare și de a livra rezultate conforme cu standardele legale și tehnice.

În opinia sa, nu există riscul respingerii arbitrare a ofertelor. Precizează că prin contestație se susține că cerința poate duce la respingerea arbitrară a ofertelor, însă această afirmație este nefondată, deoarece:

- Evaluarea ofertelor se va realiza pe baza documentelor depuse de ofertanți (autorizații, declarații, contracte), conform cerințelor documentației de atribuire, eliminând riscul arbitrarității.
- Autoritatea contractantă nu poate solicita alte documente suplimentare decât cele menționate în documentația de atribuire, în conformitate cu art. 192 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

Consideră că practicile europene susțin solicitarea autorizațiilor, conform Directivei 2014/24/UE, art. 58 alin. (2), autoritățile contractante pot solicita autorizații sau licențe speciale pentru operatorii economici, cu condiția ca acestea să fie relevante pentru obiectul contractului:

- Cerința autorizațiilor este o practică standard pentru proiecte de construcții, având în vedere riscurile asociate și necesitatea respectării normelor de siguranță și calitate.
- Solicitarea autorizațiilor nu reprezintă o cerință discriminatorie, ci una necesară pentru asigurarea capacității tehnice a ofertanților.

Autoritatea contractantă consideră că modificările cerute de contestator nu sunt justificate. Menționează că prin contestație se solicită ca autoritatea contractantă să includă explicit toate autorizațiile necesare în secțiunea privind capacitatea de exercitare a activității profesionale. Consideră că această cerere este nejustificată, deoarece:

- Autorizațiile necesare sunt implicate pentru categoriile de lucrări prevăzute: Operatorii economici din domeniul construcțiilor sunt obligați să dețină autorizațiile relevante conform legislației naționale, iar acestea nu trebuie enumerate exhaustiv în documentația de atribuire.
- Flexibilitatea în demonstrarea conformității: Ofertanții pot demonstra accesul la personal autorizat sau subcontractanți care dețin autorizațiile necesare, ceea ce oferă oportunități egale pentru participare.

Evidențiază că cerința este justificată de interesul public, precizând că solicitarea ca ofertanții să fie autorizați pentru proiectarea și execuția lucrărilor este esențială pentru:

- Asigurarea siguranței și calității lucrărilor de infrastructură.
- Respectarea reglementărilor legale privind autorizarea profesioniștilor din domeniul construcțiilor.
- Protejarea interesului public prin reducerea riscurilor asociate unor lucrări executate de operatori economici necalificați.

În concluzie, față de cele anterior prezentate, autoritatea contractantă consideră că cerința privind autorizarea ofertanților este:

1. Legală, conform Legii nr. 98/2016 și legislației sectoriale aplicabile.
2. Transparentă, indicată clar în documentația de atribuire.
3. Proporțională, raportată la specificul și complexitatea lucrărilor.
4. Nediscriminatorie, aplicabilă tuturor ofertanților care respectă cerințele legale.

Astfel, în opinia sa, motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Susține că documentația de atribuire respectă prevederile legale și promovează o competiție echitabilă, asigurând în același timp calitatea și siguranța lucrărilor executate.

Referitor la faptul că în caietul de sarcini se regăsesc elemente neclare, care pot duce la respingerea arbitrară a ofertelor, menționează

că prin contestație se invocă faptul că în caietul de sarcini se regăsesc elemente neclare, care pot duce la respingerea arbitrară a ofertelor.

În continuare, autoritatea prezintă contraargumentele sale care demonstrează că cerințele și sunt legale, clare și conforme cu legislația aplicabilă.

Susține claritatea și precizia cerințelor în caietul de sarcini, menționând că, în conformitate cu legislația aplicabilă (Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016), caietul de sarcini trebuie să fie formulat astfel încât să asigure transparența, tratamentul egal și nediscriminatoriu al ofertanților.

În cazul cerinței privind transportul materialelor, citează cerința din caietul de sarcini, formulată astfel: „Transportul materialelor se va oferta în conformitate cu extrasele de transport calculate de fiecare ofertant în parte, ofertanții fiind obligați să folosească distanțele reale de transport. Distanțele reale de transport se vor justifica în cadrul propunerii tehnice încărcate în SEAP prin prezentarea furnizorului și a distanței de transport pentru toate materialele ce urmează a fi utilizate”.

Susține că această cerință este clară, specificând:

- Obligația ofertanților de a utiliza distanțe reale de transport;
- Justificarea acestora prin furnizorii specificați și distanțele de transport aferente.

Evidențiază relevanța cerințelor pentru transportul materialelor, precizând că, potrivit Legii nr. 98/2016, art. 31 alin. (2), cerințele incluse în documentația de atribuire trebuie să fie proporționale și legate de obiectul contractului. Specificarea distanțelor reale de transport este justificată de faptul că influențează semnificativ costurile și termenul de execuție, fiind o componentă critică a eficienței economice și tehnice a proiectului.

Documentele puse la dispoziție permit ofertanților să estimeze corect aceste costuri și să le includă în propunerea financiară. Solicitarea de justificare a distanțelor de transport la nivelul propunerii tehnice este menită să asigure:

- Corectitudinea calculelor de cost;
- Transparența procedurii, eliminând riscurile unor estimări arbitrare sau nejustificate.

Susține necesitatea justificării furnizorilor și distanțelor de transport, menționând că documentația solicită justificarea distanțelor și a furnizorilor pentru toate materialele, o cerință care nu este disproporționată având în vedere complexitatea și scopul contractului. Autoritatea contractantă a urmărit, conform HG nr. 907/2016, art. 4 alin. (3), ca documentația să conțină informațiile necesare pentru a evita riscuri în derularea contractului.

În cazul în care există incertitudini, ofertanții aveau dreptul de a solicita clarificări conform art. 78 alin. (2) din Legea nr. 98/2016. Faptul

că ofertanții nu au adresat întrebări suplimentare până la termenul limită indică faptul că cerințele au fost suficiente pentru pregătirea ofertelor.

Evidențiază stabilirea ulterioară a cantităților și extrasele de transport, considerând astfel că argumentul contestatarului că proiectul tehnic urmează să fie realizat ulterior și că „extrasele de transport” nu pot fi precizate, este nefondat. Caietul de sarcini și legislația aplicabilă permit utilizarea estimărilor preliminare, oferind astfel autorității contractante posibilitatea să ajusteze cantitățile în conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind modificarea contractelor în funcție de necesități.

Subliniază corectarea solicitării privind „toate materialele”, menționând că prin contestație se sugerează că cerința pentru „toate materialele” ar putea fi ajustată la „principalele materiale”. În conformitate cu scopul procedurii și cu cerințele clare din caietul de sarcini, solicitarea justificării pentru toate materialele este proporțională cu valoarea și complexitatea proiectului. Cu toate acestea, autoritatea contractantă poate introduce o clarificare suplimentară pentru a defini mai precis „toate materialele” drept „materialele esențiale utilizate”, în cazul în care consideră că această modificare ar îmbunătăți transparența.

În concluzie, autoritatea precizează că cerințele incluse în documentația de atribuire sunt proporționale, clare și fundamentate legal. Solicitarea justificării distanțelor de transport și a furnizorilor asigură atât corectitudinea calculului costurilor, cât și respectarea principiilor de eficiență economică și transparență, fiind în conformitate cu Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

Cu privire la faptul că modul de acordare a punctajului tehnic este neclar, autoritatea contractantă menționează că, în contestație, se invocă faptul că explicațiile privind acordarea punctajului tehnic sunt neclare și pot conduce la interpretări arbitrare sau aplicarea abuzivă a criteriilor de atribuire.

În continuare, prezintă contraargumentele sale, care demonstrează că cerințele și metodologia de punctare sunt legale, clare și conforme cu legislația aplicabilă.

Referitor la faptul că cerințele privind acordarea punctajului tehnic sunt clare și detaliate, autoritatea contractantă susține că documentația de atribuire, inclusiv, algoritmul de calcul de la paginile 40-43, prezintă structura factorilor de evaluare tehnică și metodologia de punctare:

- Coloanele Calificativ/Raționament utilizat/Punctaj descriu în mod logic procesul de evaluare a propunerilor tehnice:
 - Calificativ: Reprezintă nivelul de îndeplinire a cerințelor.
 - Raționament utilizat: Explică modul în care se evaluează conținutul propunerii tehnice.
 - Punctaj: Atribue un interval de puncte corespunzător fiecărui calificativ.

- Modul de acordare a punctajului este bazat pe o scală care reflectă gradul de îndeplinire a cerințelor tehnice, ceea ce asigură transparență și flexibilitate în evaluare.

Referitor la faptul că acordarea punctajului din intervalul specificat este justificată, autoritatea contractantă menționează că, prin contestație se susține că utilizarea intervalelor de punctaj este neclară, însă, acest mecanism este o practică uzuală în evaluarea propunerilor tehnice:

- Intervalele permit autorității contractante să evalueze în mod diferențiat calitatea propunerilor, luând în considerare aspecte precum inovația, detalierea și fezabilitatea soluțiilor tehnice.
- Evaluarea pe baza intervalelor este prevăzută de art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016, care permite utilizarea factorilor de evaluare pentru a acorda punctaj diferențiat în funcție de avantajele aduse de propunerea tehnică.

Susține că metodologia de punctare este proporțională și nediscriminatorie, menționând că cerințele tehnice și metodologia de evaluare sunt aplicabile tuturor ofertanților, în mod egal:

- Aplicarea criteriilor de atribuire: Factorii de evaluare și algoritmul de punctare sunt prezentați în documentația de atribuire, ceea ce asigură tratamentul egal și respectarea principiului transparenței.
- Lipsa caracterului discriminatoriu: Punctajul diferențiat nu favorizează anumiți ofertanți, ci recompensează soluțiile tehnice care aduc avantaje suplimentare proiectului.

În acest sens, menționează, cu titlu de exemplu, că propunerile care depășesc cerințele minime și oferă soluții inovatoare pot primi punctaj maxim, în timp ce propunerile conforme dar fără valoare adăugată primesc punctaj minim din interval.

Precizează că raționamentul utilizat este clar și obiectiv, menționând astfel că în coloana „Raționament utilizat în evaluarea conținutului ofertelor” se explică în mod clar criteriile pe baza cărora se acordă punctajul:

- Toate subpunctele (i-vi) sunt relevante pentru evaluare și contribuie cumulativ la determinarea calificativului.
- Evaluarea ofertelor va fi realizată prin analiza conformității și a avantajelor aduse de soluțiile ofertanților, în conformitate cu cerințele descrise în documentație.
- Este evident că toate subpunctele trebuie luate în considerare pentru acordarea punctajului, întrucât fiecare reflectă un aspect specific al cerințelor tehnice. Dacă ar fi fost suficientă îndeplinirea unui singur subpunct, documentația ar fi precizat explicit acest lucru.

Consideră că se respectă principiul transparenței și conformitatea cu legislația, susținând că documentația de atribuire respectă cerințele de transparență prevăzute de art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016:

- Factorii de evaluare sunt precizați clar: Documentația detaliază în mod adecvat criteriile de evaluare și metoda de calcul a punctajului.

- Metodologia reflectă avantajele reale ale ofertelor: Factorii de evaluare sunt concepuți pentru a identifica propunerile care aduc valoare adăugată proiectului, fără a lăsa loc interpretărilor abuzive.

Astfel, cu titlu de exemplu, menționează că utilizarea intervalelor de punctaj și a calificativelor este o practică standard, fiind aplicată în mod obiectiv de comisia de evaluare pe baza documentației de atribuire.

Susține că acordarea punctajului diferențiat este conformă cu practica europeană, menționând că Directiva 2014/24/UE permite autorităților contractante să utilizeze factori de evaluare care să reflecte calitatea propunerilor tehnice, inclusiv prin punctaj diferențiat:

- Metodologia utilizată de autoritatea contractantă este aliniată la practicile europene, care încurajează diferențierea ofertelor pe baza avantajelor reale și a soluțiilor tehnice propuse.

- Intervalele de punctaj permit evaluarea propunerilor într-un mod flexibil, fără a restrânge concurența.

Consideră că riscul de interpretare arbitrară este minim, menționând că, prin contestație, se susține că metodologia de punctare poate duce la aplicarea abuzivă a criteriilor, dar acest argument este nefondat:

- Comisia de evaluare va aplica metodologia descrisă în documentație, fără a depăși limitele prevăzute de aceasta.

- Controlul procedural: Deciziile comisiei sunt supuse verificării ulterioare, ceea ce previne eventualele abuzuri.

În concluzie, față de cele anterior prezentate, autoritatea contractantă susține că metodologia de acordare a punctajului tehnic, așa cum este descrisă în documentația de atribuire, este:

1. Legală, conform prevederilor Legii 98/2016 și HG 395/2016.

2. Clară, detaliind factori de evaluare relevanți și intervale de punctaj justificabile.

3. Proporțională, raportată la valoarea și complexitatea proiectului.

4. Nediscriminatorie, aplicabilă tuturor ofertanților în mod egal.

5. Transparentă, explicând modul de evaluare și acordare a punctajului.

Astfel, apreciază că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins, documentația de atribuire oferă un cadru clar și echitabil pentru evaluarea ofertelor, în conformitate cu legislația națională și europeană.

Referitor la faptul că documentația de atribuire conține prevederi care depășesc cadrul legal și necesitățile autorității contractante, susține că motivul 14 invocă faptul că anumite cerințe din documentația de atribuire, referitoare la organizarea documentelor și la semnătura documentelor de calificare, ar fi excesive, nelegale și disproporționate.

Contestatorul susține că aceste cerințe depășesc cadrul legal prevăzut de Legea nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

Față de acest aspect, în continuare, autoritatea contractantă detaliază contraargumentele sale, respectiv:

Cerințele sunt legale și conforme cu legislația aplicabilă, menționând că, potrivit art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul să stabilească cerințe privind conformitatea documentelor depuse de ofertanți, inclusiv, modul de organizare și prezentare a acestora. Aceste cerințe au ca scop:

- Asigurarea unui proces de evaluare eficient și transparent.
- Verificarea facilă a conformității documentelor cu cerințele din documentația de atribuire.

În opinia sa, afirmația de mai sus se fundamentează pe dispozițiile art. 209 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, care permite respingerea ofertelor care nu respectă cerințele de formă impuse prin documentația de atribuire, dacă acestea afectează evaluarea obiectivă a ofertei; pe art. 134 alin. (7) din HG 395/2016, care specifică faptul că neconformitatea cu cerințele legale și procedurale poate conduce la excluderea ofertei; precum și organizarea documentelor în secțiunile specificate este o cerință procedurală standard care nu afectează accesul ofertanților, ci doar facilitează verificarea conformității ofertei.

Cerința privind organizarea documentelor pe secțiuni este proporțională și justificată, sens în care apreciază că solicitarea ca documentele să fie prezentate în secțiunile solicitate din cadrul ofertei (documente de calificare, propunerea tehnică, propunerea financiară) este:

- O cerință uzuală pentru organizarea eficientă a procesului de evaluare.
- Proporțională, având în vedere complexitatea proiectului și volumul mare de documente implicate.

Ca răspuns la acuzația de respingere arbitrară, menționează că:

- Documentația de atribuire prevede clar care documente trebuie incluse în fiecare secțiune, eliminând riscul interpretării arbitrare.
- Respingerile se bazează pe criterii obiective, iar conformitatea ofertei este evaluată în ansamblu, conform art. 209 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

Solicitarea de semnături olografe și „conform cu originalul” este justificată în contextul legislației actuale, sens în care menționează că SRL susține că cerința de a include mențiunea „conform cu originalul” pe documentele semnate electronic este redundantă. Totuși, în opinia sa, această cerință este:

- Legală și impusă pentru a asigura integritatea documentelor în cazul unor neconcordanțe sau verificări ulterioare.
- Conformă cu legislația națională și europeană privind semnătura electronică:

- Conform Regulamentului UE 910/2014 (eIDAS) și Legii nr. 455/2001, semnătura electronică are valoare juridică echivalentă cu semnătura olografă, dar autoritățile contractante pot solicita măsuri suplimentare pentru verificarea autenticității documentelor.

- Solicitarea mențiunii „conform cu originalul” este o măsură preventivă care asigură transparența și legalitatea procesului de evaluare, fără a afecta validitatea documentelor semnate electronic.

- Documentele semnate electronic rămân valabile, iar mențiunea suplimentară nu afectează conformitatea ofertei.

Cerințele privind semnăturile și organizarea documentelor nu încalcă principiul proporționalității. Astfel, susține că cerințele contestate sunt proporționale cu scopul lor:

- Semnătura olografă și mențiunea „conform cu originalul”:
 - Asigură claritatea și integritatea documentelor depuse, mai ales în cazul unor verificări suplimentare.
 - Nu creează un obstacol disproporționat pentru ofertanți, având în vedere că aceste cerințe sunt ușor de respectat.

- Organizarea documentelor pe secțiuni:
 - Este necesară pentru a facilita evaluarea, mai ales în cazul unor proceduri complexe care implică un volum mare de informații.

Susține că cerințele nu restrâng accesul la procedură, precizând că documentația de atribuire este accesibilă tuturor ofertanților și nu conține cerințe care să limiteze participarea operatorilor economici:

- Cerințele privind semnăturile și organizarea documentelor sunt aplicabile în mod egal tuturor participanților.
- Aceste cerințe nu reprezintă o barieră artificială și nu restrâng competiția.

Susține că cerințele sunt conforme cu principiul transparenței, precizând că documentația de atribuire specifică în mod clar:

- Ce documente trebuie incluse în fiecare secțiune.
- Modul de semnare și autentificare a documentelor. Aceste cerințe sunt conforme cu art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, care prevede obligativitatea tratamentului egal, nediscriminării și transparenței.

În concluzie, față de cele prezentate anterior, autoritatea contractantă apreciază că cerințele contestate din documentația de atribuire sunt:

1. Legale, conforme cu Legea nr. 98/2016, HG nr. 395/2016 și reglementările privind semnătura electronică.
2. Proporționale, raportate la complexitatea proiectului și volumul documentelor.
3. Nediscriminatorii, aplicabile tuturor operatorilor economici în mod egal.

4. Necesare, pentru asigurarea transparenței, clarității și integrității procesului de evaluare.

Referitor la faptul că solicitările privind modul de prezentare a propunerii tehnice sunt excesive și neproporționale, autoritatea contractantă precizează că, prin contestație, se susține că solicitările privind modul de prezentare a propunerii tehnice (inclusiv cantitățile de resurse în graficul de execuție, depunerea completă a procedurilor tehnice și prezentarea Planului de Control al Calității Verificării Interne - PCCVI) sunt excesive, neclare și disproporționate.

În continuare, prezintă, pe larg, contraargumentele sale care demonstrează justificarea acestor cerințe.

Susține că solicitarea includerii cantităților de resurse în graficul de execuție este justificată și proporțională.

Menționează că cerința ca ofertanții să includă principalele cantități de resurse (materiale, forță de muncă, utilaje, mijloace de transport) în graficul de execuție este o practică standard pentru a verifica fezabilitatea propunerii tehnice și capacitatea ofertanților de a implementa proiectul.

În justificare, menționează următoarele:

- Fezabilitatea proiectului: Graficul de execuție cu cantități de resurse asigură că ofertanții au planificat resursele necesare pentru a respecta termenele și cerințele contractuale.
- Proporționalitate: Se solicită doar principalele cantități de resurse, nu detalii exhaustive, ceea ce este rezonabil și proporțional cu specificul contractului.
- Practică standard: Documentarea resurselor este o etapă esențială în procesul de ofertare pentru proiectele care implică atât proiectare, cât și execuție.
- Proiectul tehnic detaliat urmează să fie elaborat după atribuirea contractului, însă estimarea principalelor resurse este o cerință rezonabilă pentru a evalua capacitatea de implementare a ofertanților.

Consideră că depunerea completă a procedurilor tehnice de execuție este necesară pentru conformitate. Astfel, precizează că cerința ca ofertanții să depună procedurile tehnice de execuție este justificată pentru a evalua modul în care aceștia planifică realizarea lucrărilor și pentru a asigura conformitatea cu cerințele tehnice și de calitate.

În justificare, menționează următoarele:

- Relevanța procedurilor tehnice: Procedurile tehnice reprezintă un element esențial al propunerii tehnice, reflectând capacitatea ofertanților de a executa lucrările în conformitate cu standardele impuse.
- Excluderea arbitrarului: Deși contestatorul susține că lipsa unei proceduri poate conduce la excluderea nejustificată, autoritatea

contractantă evaluează conformitatea în raport cu cerințele prevăzute în documentația de atribuire, care sunt clare și detaliate.

- Completitudinea documentelor: Solicitarea depunerii tuturor procedurilor relevante este necesară pentru a preveni lacune în propunerea tehnică, care ar putea afecta implementarea proiectului.

Referitor la clarificarea cerinței privind „toate procedurile tehnice de execuție”, menționează că prin contestație se susține că termenul „toate procedurile” este neclar. Totuși, în opinia sa, documentația de atribuire definește în mod implicit ce tipuri de proceduri sunt necesare:

- Autoritatea contractantă specifică proceduri relevante în conformitate cu cerințele tehnice și standardele aplicabile pentru lucrările de canalizare menajera.
- Practică uzuală: Enumerarea detaliată a tuturor procedurilor poate fi evitată pentru a oferi flexibilitate ofertanților în redactarea propunerii tehnice, atâta timp cât acestea sunt relevante pentru contract.

În opinia sa, solicitarea Planului de Control al Calității Verificării Interne (PCCVI) este legală și proporțională, menționând că acesta este un document necesar pentru a evalua capacitatea ofertanților de a respecta cerințele de calitate impuse prin contract, deoarece:

- Faza de ofertare: Planul de Control al Calității Verificării Interne este cerut în formă preliminară pentru a demonstra că ofertantul are capacitatea de a implementa un sistem de control al calității, urmând ca documentația detaliată să fie elaborată în etapa de proiectare tehnică.
- Claritate: Deși contestatorul susține că cerința este ambiguă, autoritatea contractantă nu solicită un document exhaustiv, ci doar o formă preliminară care să reflecte intenția ofertantului de a implementa controlul calității.

Consideră că cerințele nu sunt excesive sau neclare. Astfel, susține că prin contestație se susține că cerințele sunt neclare și excesive, însă acest argument este nefundat, deoarece:

- Documentația de atribuire definește cerințele generale și permite ofertanților să propună soluții adaptate specificului lucrărilor.
- Cerințele sunt proporționale cu complexitatea proiectului și sunt conforme cu principiul transparenței, permițând evaluarea obiectivă a ofertelor.

Consideră că riscul de interpretare subiectivă este minim, precizând astfel că documentația de atribuire stabilește criterii clare pentru evaluarea propunerilor tehnice:

- Principiul transparenței: Toate cerințele sunt publicate în documentația de atribuire, ceea ce asigură un tratament egal pentru toți ofertanții.

- Evaluarea obiectivă: Comisia de evaluare este obligată să respecte criteriile descrise în documentație, eliminând riscul arbitrarului.

Apreciază că cerințele sunt conforme cu practica europeană, menționând în acest sens că Directiva 2014/24/UE permite autorităților contractante să solicite documente relevante care demonstrează capacitatea tehnică și profesională a ofertanților. Solicitarea graficului de execuție, a procedurilor tehnice și a Planului de Control al Calității Verificării Interne este o practică uzuală care:

- Asigură fezabilitatea tehnică a propunerilor.
- Demonstrează capacitatea ofertanților de a respecta standardele de calitate.

În concluzie, față de cele anterior precizate, autoritatea contractantă susține că cerințele privind modul de prezentare a propunerii tehnice sunt:

1. Legale, conform prevederilor Legii 98/2016 și HG 395/2016.
2. Proporționale, raportate la complexitatea proiectului și cerințele contractului.
3. Nediscriminatorii, aplicabile tuturor ofertanților în mod egal.
4. Clare, reflectând necesitățile reale ale proiectului și standardele de calitate.

Astfel, apreciază că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins, că cerințele sale sunt necesare pentru a asigura implementarea corectă și calitativă a proiectului, fiind conforme cu principiile transparenței, proporționalității și tratamentului egal.

Referitor la faptul că solicitarea de vizitare a amplasamentului sub sancțiunea respingerii ofertei este nelegală, autoritatea menționează că prin contestație se susține că solicitarea vizitării amplasamentului, sub sancțiunea excluderii din procedură, este nelegală, disproportională și încalcă principiile transparenței, tratamentului egal și proporționalității.

În continuare, prezintă contraargumentele sale detaliate care susțin justificarea și legalitatea acestei cerințe.

Susține că solicitarea vizitării amplasamentului este proporțională și justificată, menționând că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, cerințele trebuie să fie proporționale cu obiectul contractului. În acest caz, vizitarea amplasamentului este justificată pentru a asigura înțelegerea corectă a specificului lucrărilor de către ofertanți.

În justificare, precizează următoarele aspecte:

- Complexitatea lucrărilor: Contractul implică lucrări de infrastructură pentru un sistem de canalizare menajera, care necesită o evaluare detaliată a condițiilor locale, inclusiv accesibilitatea amplasamentului, caracteristicile terenului și impactul potențial asupra mediului.

- Prevenirea erorilor: Vizitarea amplasamentului ajută ofertanții să evite estimări greșite privind resursele necesare, reducând riscurile de întârzieri și litigii ulterioare.

În opinia sa, cererea este conformă cu practica europeană, precizând că Directiva 2014/24/UE nu interzice solicitarea vizitării amplasamentului, atâta timp cât aceasta este justificată și aplicată nediscriminatoriu. De asemenea:

- Organizarea unei vizite obligatorii este uzuală în proiecte care implică lucrări complexe sau amplasamente cu condiții specifice.
- Cerința este proporțională dacă documentația de atribuire precizează clar obiectivul și beneficiile vizitei.

Un alt aspect, al autorității contractante este tratamentul egal și aplicarea nediscriminatorie, menționând că documentația de atribuire asigură tratament egal pentru toți ofertanții, oferindu-le aceleași condiții pentru vizitarea amplasamentului:

- Organizare transparentă: Procedura vizitei este anunțată clar, cu detalii privind programarea și condițiile de desfășurare.
- Accesibilitate egală: Toți ofertanții au posibilitatea de a participa, indiferent de localizare, iar cheltuielile pentru vizită sunt proporționale cu complexitatea contractului.
- Solicitarea nu creează avantaje pentru operatorii locali, deoarece participarea este deschisă tuturor ofertanților. Indisponibilitatea personalului sau distanța nu reprezintă motive suficiente pentru a elimina această cerință, care este esențială pentru o ofertare corectă.

De asemenea, susține că excluderea pentru neefectuarea vizitei este justificată. În opinia sa, excluderea ofertanților care nu participă la vizita obligatorie este o sancțiune proporțională, având în vedere scopul acestei cerințe:

- Importanța vizitei: Evaluarea directă a amplasamentului este critică pentru întocmirea unei propuneri tehnice conforme și realiste.
- Impact asupra propunerii tehnice: Lipsa unei vizite poate duce la oferte nefundamentate sau nerealizabile, ceea ce ar afecta implementarea proiectului.

Ca fundament legal al afirmației sale, face trimitere la prevederile art. 134 alin. (6) din HG nr. 395/2016, care prevăd faptul că autoritatea contractantă poate stabili condiții de conformitate, inclusiv cerințe eliminatorii, dacă acestea sunt justificate de specificul proiectului.

Totodată, apreciază că solicitarea nu restrânge accesul operatorilor economici. Menționează că, deși contestatorul susține că cerința restrânge accesul la procedură, în opinia sa, acest argument este nefondat:

- Documentația include informații relevante: Vizita amplasamentului completează informațiile deja furnizate în documentația tehnică, dar nu înlocuiește documentația.
- Flexibilitate în organizare: Autoritatea contractantă poate organiza mai multe sesiuni de vizitare pentru a acomoda ofertanții care întâmpină dificultăți.

Susține că practica standard permite vizitarea obligatorie a amplasamentului. În proiectele de infrastructură, vizitarea amplasamentului este frecvent utilizată pentru a asigura o ofertare realistă și fundamentată. Acest lucru este recunoscut în ghidurile europene de bune practici și în legislația națională.

În susținere, menționează, cu titlu de exemplu, că proiectele similare în alte jurisdicții solicită vizite obligatorii, mai ales în cazurile în care condițiile locale nu pot fi descrise complet în documentație.

Consideră că alternativa propusă de contestator este insuficientă. Astfel, menționează că SRL propune ca vizita să fie opțională și ca documentația să includă informații detaliate despre amplasament. Totuși:

- Informațiile furnizate în documentație nu pot înlocui evaluarea directă a terenului fiind la nivel de studiu de fezabilitate, mai ales în cazul proiectelor de infrastructură.
- Vizita permite ofertanților să identifice eventuale particularități sau provocări care nu pot fi documentate complet.

Susține că principiul transparenței este respectat, evidențiind faptul că documentația de atribuire precizează clar:

- Data, ora și locul vizitei obligatorii.
- Importanța vizitei pentru întocmirea unei oferte conforme. Aceasta elimină orice posibilitate de interpretare subiectivă sau abuz în procesul de evaluare.

În concluzie, față de cele de mai sus, autoritatea contractantă apreciază că cerința privind vizitarea amplasamentului este:

1. Legală, conform Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.
2. Proporțională, raportată la complexitatea proiectului și necesitatea evaluării amplasamentului.
3. Justificată, asigurând întocmirea unor oferte realiste și fundamentate.
4. Nediscriminatorie, oferind condiții egale tuturor ofertanților.

Astfel, autoritatea consideră că motivul invocat de contestator este nefondat și trebuie respins. Solicitarea vizitării amplasamentului contribuie la asigurarea unei proceduri corecte și transparente, protejând totodată interesul public și al autorității contractante.

În concluzie, în conformitate cu argumentele justificate, în fapt și în fond și prezentate mai sus, consideră contestația depusă de SRL ca fiind nefondată. Susține că cerințele stabilite în documentația de atribuire sunt legale, proporționale și justificate tehnic și financiar,

solicitând Consiliului să dispună respingerea contestației și continuarea procedurii conform calendarului stabilit.

Prin adresa nr. 74/09.01.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 1878/14.01.2025, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției.

Prin adresa nr. 374/31.12.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 194/03.01.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210911625/1 din 03.01.2025 în cuantum de 36.000,00 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,

CONSILIUL constată următoarele:

COMUNA (PRIMARIA COMUNEI), în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Proiectare și execuție la obiectivul: „Înființare rețea de canalizare menajeră în localitatea Giurtelecu Hododului, comuna, județul” - cod CPV: 45232400-6, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare SCN1157567/24.12.2024, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 9.660.818,7 lei fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Nemulțumit de conținutul documentației de atribuire, ... SRL a formulat contestația în analiză, solicitând obligarea autorității contractante la remedierea documentației de atribuire în sensul celor arătate în cuprinsul contestației.

În ceea ce privește contestația formulată de SRL, Consiliul va analiza cu prioritate excepția lipsei de interes, invocată de autoritatea contractantă.

Astfel, Consiliul constată că, în speță, sunt incidente dispozițiile art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 101/2016, care stipulează următoarele:

Art. 2. - (1) *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”.*

Art. 3. - (1) *„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează: (...)*

- f) *persoană care se consideră vătămată* - orice operator economic care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire;
și

(ii) a suferit, suferă sau riscă să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante, de natură să producă efecte juridice, ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind o procedură de atribuire”.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 53 și art. 3 alin. (1) lit. jj) din Legea nr. 98/2016:

Art. 53. - *„Orice operator economic are dreptul de a participa la procedura de atribuire în calitate de ofertant sau candidat, individual ori în comun cu alți operatori economici, inclusiv în forme de asociere temporară constituite în scopul participării la procedura de atribuire, subcontractant propus sau terț susținător, în condițiile prevăzute de prezenta lege”.*

Art. 3. - (1) *”În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

jj) operator economic - orice persoană fizică sau juridică, de drept public ori de drept privat, sau grup ori asociere de astfel de persoane, care oferă în mod licit pe piață executarea de lucrări și/sau a unei construcții, furnizarea de produse ori prestarea de servicii, inclusiv orice asociere temporară formată între două ori mai multe dintre aceste entități”

Art. 154 - (1): *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”.*

În contextul celor antemenționate, Consiliul apreciază că pentru introducerea unei contestații, ca și pentru exercitarea oricărei acțiuni civile, se cer îndeplinite cumulativ patru condiții și anume: drept, interes, capacitate procesuală și calitate procesuală.

Cu privire la interes, Consiliul reține că acesta reprezintă folosul practic pe care un operator economic îl urmărește prin introducerea unei contestații, astfel că, ... SRL, prin obținerea unei documentații de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă, în scopul elaborării unei oferte care ar putea fi declarată câștigătoare și participării la procedură, îndeplinește condiția de a fi persoană vătămată în condițiile art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 101/2016, având în vedere că aspectele contestate ce țin de conținutul documentației de atribuire îi pot produce contestatorului un prejudiciu.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept mai sus menționate, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge excepția lipsei de interes a contestatorului SRL, invocată de autoritatea contractantă.

Procedând la soluționarea contestației, Consiliul reține că una din criticile contestatorului se referă la obligația stabilită de autoritatea

contractantă, înscrisă în fișa de date, la secțiunea VI.3 informații suplimentare: *„Vizitarea amplasamentului este obligatorie, procesul verbal de vizitare fiind parte integrantă a propunerii tehnice, sub sancțiunea excluderii din procedura.”*, cerință considerată restrictivă, de către contestator.

În urma analizei respectivei critici, Consiliul o va admite, motivat de faptul că vizitarea amplasamentului poate fi, cel mult, o facilitate opțională acordată de autoritatea contractantă ofertanților pentru a verifica aspecte neclare/incerte din documentația de atribuire, însă, transformarea acesteia într-o obligație, este restrictivă și neîntemeiată, în Legea nr. 98/2016 sau HG nr. 395/2016, nefiind identificată vreo prevedere legală care să reglementeze obligația vizitării amplasamentului.

Totodată, se reține că art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 stabilește în sarcina autorității contractante obligația de a elabora documentația de atribuire, astfel încât, aceasta să conțină toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă, cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.

În acest context, Consiliul reține că cerința cu privire la vizitarea amplasamentului constituie, în fapt, o regulă prin care autoritatea contractantă obligă operatorii economici să-și dobândească sau, eventual, completeze informațiile necesare pentru elaborarea ofertelor prin vizitarea amplasamentului și nu respectă prevederile legale anterior indicate, fiind de natură, totodată, de a crea discrepanțe între operatorii economici participanți datorită modalității distincte în care ar putea sesiza aceștia diverse detalii ale investiției în timpul vizualizării/vizitării amplasamentului.

Regula, stabilită prin prevederile art. 155 din Legea nr. 98/2016 coroborat cu art. 20 alin. (10) și alin. (11) din HG nr. 395/2016, este că autoritatea contractantă elaborează caietul de sarcini în care descrie, prin intermediul specificațiilor tehnice, serviciile și lucrările care îi sunt necesare, astfel încât, în baza acestor descrieri, operatorii economici participanți să-și poată elabora ofertele, iar, membrii comisiei de evaluare să poată verifica conformitatea ofertelor depuse prin compararea acestora cu specificațiile din caietul de sarcini, după cum dispun prevederile art. 127 alin. (1) lit. f) din HG nr. 395/2016.

Rezultă că specificațiile din caietul de sarcini au rol dublu, atât de informare a operatorilor economici cu privire la necesitatea autorității contractante (sens în care prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 dispun în sensul informării complete, corecte și precise cu privire la toate aspectele aferente procedurii), cât și de etalon, la îndemâna comisiei de evaluare, pentru a verifica dacă ofertele depuse respectă cerințele și regulile stabile de către autoritatea contractantă și acceptate de operatorii economici prin depunerea ofertelor.

În cauza **C-42/13, CJUE** a reținut „(...) pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse **acelorași condiții pentru toți ofertanții**. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze **absența riscului** de favoritism și **de arbitrar din partea autorității contractante**. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți **să le înțeleagă conținutul exact** și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, **să permită autorității contractante să verifice efectiv** dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză”.

Potrivit art. 123 din HG nr. 395/2016, ofertanții au obligația de a elabora oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire, nu prin raportare la propriile concluzii rezultate din vizitarea amplasamentului.

Totodată, având în vedere prevederile art. 3.1 – 3.4 din Anexa 4 la HG nr. 907/2016, care statuează că studiul de fezabilitate cuprinde atât descrierea amplasamentului, investiției, caracteristicile geofizice cât și studii de specialitate, Consiliul reține că prin elaborarea studiului de fezabilitate, parte a documentației de atribuire, se prezumă că amplasamentul a fost deja studiat de personal specializat, iar, informațiile din aceasta sunt suficiente pentru derularea următoarelor etape, de elaborare a documentației de avizare a lucrărilor de intervenție, de proiectare și executare a lucrărilor, fără a fi imperativă/obligatorie cenzurarea/corectarea conținutului documentației de atribuire, urmare a studierii amplasamentului.

Prin urmare, studierea amplasamentului poate constitui cel mult o opțiune a ofertanților, pentru a confirma informațiile din documentația de atribuire sau pentru a sesiza anumite neclarități, conform art. 160 din Legea nr. 98/2016, însă, acest drept/opțiune a operatorilor economici nu poate fi transformat în obligație, fără încălcarea principiilor transparenței, tratamentului egal, fără restricționarea concurenței pe motive geografice/logistice și fără a crea oportunitatea autorității contractante de a adopta decizii subiective cu privire la ofertele depuse.

Potrivit jurisprudenței comunitare anterior iterată, evaluarea ofertelor trebuie să fie predictibilă, astfel încât, ofertanții să fie în deplină cunoștință de modalitatea în care va verifica autoritatea contractantă ofertele depuse, deziderat incompatibil cu regula privind obligația studierii amplasamentului, ca și condiție de admisibilitate.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să admită critica contestatorului în acest sens, urmând să oblige autoritatea contractantă

la reformularea cerinței, în sensul transformării obligației de vizitare a amplasamentului, în opțiune de efectuare a vizitării amplasamentului.

În referire la critica potrivit căreia, în cadrul graficului de execuție, autoritatea contractantă solicită includerea principalelor cantități de resurse (materiale, forță de muncă, utilaje, mijloace de transport), se reține că, la pag. 45 din Caietul de sarcini, autoritatea contractantă a impus, printre altele, următoarele condiții pentru elaborarea propunerii financiare:

„Se va prezenta Graficul Gantt cu detalierea resurselor folosite la procesele de proiectare și execuție în care se vor evidenția: materiale, manopera, utilaje, transport, corelat obligatoriu cu Drumul critic (cu sau fără rezerva de timp), care va conține cel puțin: lista de activități pe toate categoriile, durata ore/zile, momente început/finalizare, echipamente-resurse alocate fiecărei activități în termenul de realizare propus.”.

Or, informațiile criticate de contestator se referă, în fapt, la liste de cantități elaborate pe modelul formularelor F1-F3 și extrase de resurse, înscrisuri care nu sunt prevăzute de HG nr. 907/2016 în componența studiului de fezabilitate sau a documentației de avizare a lucrărilor, ci, sunt prevăzute în componența proiectului tehnic (a se vedea în acest sens prevederile art. 12 alin. (2) din HG nr. 907/2016 care statuează că *„Proiectul tehnic de execuție conține părți scrise și părți desenate, necesare pentru execuția obiectivului de investiții”* coroborat cu alin. (4) al aceleiași norme juridice potrivit căruia *„Părțile scrise cuprind date generale privind investiția, descrierea generală a lucrărilor, memorii tehnice pe specialități, caiete de sarcini, liste cu cantitățile de lucrări, graficul general de realizare a investiției”*).

Având în vedere aspectele enumerate anterior, precum și prevederile art. 12 alin. (1) din HG nr. 907/2016, potrivit cărora *„Proiectul tehnic de execuție constituie documentația prin care proiectantul dezvoltă, detaliază și, după caz, optimizează, prin propuneri tehnice, scenariul/opțiunea aprobat(ă) în cadrul studiului de fezabilitate/documentației de avizare a lucrărilor de intervenții (...)”*, Consiliul reține că cerința elaborării și prezentării propunerilor tehnice la nivel de articol de deviz este excesivă în cadrul prezentei proceduri de atribuire, deoarece, elaborarea listelor de cantități pe modelul formularului F3 și a extraselor de resurse rezultate din acestea, reprezintă obiectul dezvoltării, detalierii și, după caz, optimizării, efectuată de viitorul proiectant în etapa de realizare a proiectului tehnic (etapa a IV-a conform art. 2 lit. d) din HG nr. 907/2016).

Din cele arătate, rezultă că viitorul prestator al serviciilor de proiectare are obligația de a elabora proiectul tehnic prin dezvoltarea, detalierea și, după caz, optimizarea scenariului aprobat prin studiul de fezabilitate, adus la cunoștința operatorilor economici prin publicarea de

către autoritatea contractantă în anexa anunțului de participare simplificat.

Solicitarea autorității contractante de prezentare, în cadrul ofertei, de liste cu cantități de lucrări și extrasele de resurse materiale consumuri cu manopera, utilaje și transporturi fără preturi întocmite de ofertant, cu respectarea formularelor F1, F2, F3, este excesivă, întrucât, potrivit anexei nr. 10 din HG nr. 907/2016, PROIECT TEHNIC DE EXECUȚIE – Conținut cadru, cap. V. Liste cu cantități de lucrări:

„Acest capitol va cuprinde toate elementele necesare cuantificării valorice a lucrărilor și conține:

- a) centralizatorul cheltuielilor, pe obiectiv (formularul F1);
- b) centralizatorul cheltuielilor pe categorii de lucrări, pe obiecte (formularul F2);
- c) listele cu cantitățile de lucrări, pe categorii de lucrări (formularul F3);
- d) listele cu cantitățile de utilaje și echipamente tehnologice, inclusiv dotări (formularul F4);
- e) fișele tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice, inclusiv dotări (formularul F5);
- f) listele cu cantități de lucrări pentru construcții provizorii OS (organizare de șantier) (Se poate utiliza formularul F3.)”.

Astfel cum s-a arătat mai sus, Studiul de fezabilitate nu conține liste de cantități la nivel de articol de deviz (acestea urmând a fi elaborate conform prevederilor HG nr. 907/2016 anterior reproduse, de către viitorul proiectant, respectiv ofertantul desemnat câștigător al procedurii), astfel încât, nici ofertele nu pot fi detaliate la nivel de articol de deviz, fără restricționarea nejustificată a procedurii de atribuire.

În acest sens, este și raționamentul din Notificarea ANAP din 30.05.2019 privind bunele practici în realizarea achizițiilor aferente contractelor de lucrări pentru construcția/modernizarea obiectivelor de investiții, potrivit căreia *„Astfel, elaborarea unor liste de cantități la această fază de proiectare – studiu de fezabilitate are drept scop doar estimarea valorii totale a obiectivului de investiții, amintită mai sus, cu un grad de acuratețe suficient de adecvat pentru a permite bugetarea investiției, **această activitate realizându-se la faza de proiectare – proiect tehnic de execuție**, în conformitate cu prevederile pct. V din anexa nr. 10 la HG nr. 907/2016.*

În cazul în care autoritatea contractantă utilizează pentru realizarea obiectivului de investiții abordarea bazată pe atribuirea unui contract de lucrări care include și proiectarea acestora în conformitate cu legislația de specialitate, respectiva autoritate trebuie să conștientizeze faptul că viitorul contractant este responsabil atât pentru prestarea serviciilor de proiectare (elaborarea documentației tehnice și a detaliilor de execuție atât pentru lucrările permanente cât și provizorii), cât și pentru lucrările de construcție (permanente, respectiv provizorii), pe baza cerințelor

prevăzute în caietul de sarcini, respectiv documentația de atribuire pe baza căreia se desfășoară procedura de atribuire.

Astfel, elementul principal care trebuie avut în vedere de autoritatea contractantă atunci când elaborează caietul de sarcini al achiziției (specificațiile tehnice) este că acestea din urmă nu pot fi la fel de detaliate în comparație cu un proiect tehnic, ci trebuie axate pe rezultatele urmărite (specificații de performanță și/sau de calitate)".

Consiliul reține că, prin solicitarea modalității laborioase/detaliată de elaborare a ofertei, autoritatea contractantă nu a respectat prevederile legale anterior menționate, stabilind în sarcina potențialilor ofertanți obligația de a efectua activități stabilite potrivit HG nr. 907/2016 în sarcina proiectantului, în acest fel, deturnând sensul organizării procedurii față de dispozițiile cuprinse în Legea nr. 98/2016.

Față de cele de mai sus, Consiliul constată caracterul restrictiv și disproporționat al cerințelor referitoare la prezentarea listelor de cantități detaliate și a extraselor de resurse (materiale, manopera, utilaje, transport).

Conform art. 49 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, „Autoritățile contractante au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională”, prevederi legale care nu au fost respectate de către autoritatea contractantă în prezenta procedură de atribuire, prin solicitarea unor informații excesiv de detaliate comparativ cu etapa de proiectare/documentare în care se regăsește obiectivul de investiții.

În contextul arătat, Consiliul urmează să admită criticile contestatorului privind cerințele referitoare la elaborarea ofertei la nivel de cantități de resurse (materiale, forță de muncă, utilaje, mijloace de transport), urmând să oblige autoritatea contractantă la reformularea acestora.

În ceea ce privește restul criticilor sesizate de către contestator cu privire la modalitatea nelegală de elaborare a documentației de atribuire, de către autoritatea contractantă, Consiliul nu mai analizează conformitatea acestora, atâta vreme cât din cauza motivelor antemenționate nu poate fi înlăturat comportamentul superficial și nelegal al autorității contractante în etapa de elaborare a documentației de atribuire.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestația formulată de SRL în contradictoriu cu COMUNA (PRIMARIA COMUNEI) și, constatând că nu mai pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii și respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, în vigoare, întrucât, termenul-limită de depunere a ofertelor a fost depășit, va dispune anularea procedurii de atribuire.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite contestația formulată de SRL în contradictoriu cu
COMUNA (PRIMARIA COMUNEI) și dispune anularea
procedurii de atribuire.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de
10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare
.....

PREȘEDINTE
.....

Consilier de soluționare
.....

Redactat practicaua deciziei
.....

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 62 (șizezișidouă) pagini.